

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΜΟΥ

“Λόγοι διδακτοί Πνεύματος” (1Κορ.2:13)

Διακονία πνευματικών μηνυμάτων μέσω διαδικτύου προς δόξαν Θεού

«Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπίζε επ' αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει» (Ψαλ.37:5)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Η χριστιανική μου ομολογία: καθήκον και προνόμιον

Ευχαριστώ τον Θεόν για την ευκαιρία που μου παρέχει να δώσω τη χριστιανική μου ομολογία και να καυχηθώ, με βαθυτάτη ταπεινοφροσύνη, για ό,τι ο ΘΕΟΣ, θέλησε, με την αιωνία αγάπη Του, να κάνει για μένα, μέσα μου και δι'εμού.

Προέλευση και οικογενειακή κατάσταση

Προέρχομαι από Ελληνική Ορθόδοξη οικογένεια. Οι γονείς μου μας ανέθρεψαν με ηθικές αρχές. Δεν είχαν όμως ποτέ κάμει «προσωπική επαφή» με τον Χριστόν και με τη σωτήρια χάρη Του. Αυτός είναι και ο λόγος που προσπάθησαν να μας μεταδώσουν τις ηθικές αρχές τους, σε συνδυασμό με ορισμένα παραδοσιακά χριστιανικά ήθη και έθιμα.

Μετά από δεκαεπτά περίπου χρόνια εγγάμου βίου ο γάμος τους διελύθη, πήραν διαζύγιο και αμφοτέροι ξαναπαντρεύτηκαν. Παρά το διαζύγιόν τους και τους νέους συζύγους τους, εμείς τα παιδιά τους, τρία αγόρια και ένα κορίτσι, παραμείναμε για τους πραγματικούς και τους θετούς γονείς μας αντικείμενο της αγάπης και των φροντίδων τους. Ο χωρισμός τους, όμως, μάς άφησε βαθειά ανεξίτηλα τραύματα στις ψυχές μας. Επίσης, βαθειά και ανεξίτηλα τραύματα άφησαν στην ψυχή μου το γεγονός ότι τα παιδικά και εφηβικά μου χρόνια τα πέρασα κατά τη διάρκεια του ελληνο-ιταλικού πολέμου, της σκληρής γερμανικής κατοχής και του επακολούθησαντος εμφυλίου πολέμου!

Επιστροφή του πατέρα μου στον Χριστόν

Μερικά χρόνια μετά από το διαζύγιό τους, ο πατέρας μου ε γνώρισε τον Κύριον. Το πρώτο πράγμα που προσπάθησε να κάμει ήταν να φέρει εμάς, τα παιδιά του στον Χριστόν. Μας προσκαλούσε στην Ελευθέρα Ευαγγελική Εκκλησία των Αθηνών. Η ψυχή μου δέχθηκε την πρόκληση και γοητεύθηκε από τον λόγον του Θεού, και τελικά επεστράφην στον Χριστόν.

Τώρα, θα ήθελα να διηγηθώ, σε γενικές γραμμές, τον τρόπο με τον οποίον επεστράφην στον Χριστόν και εσώθην, ως επίσης και τα βασικά ορόσημα της πνευματικής μου πορείας, χωρίς όμως χρονολογική σειρά.

Ο άνθρωπος που ο Θεός χρησιμοποίησε για την επιστροφή μου

Την εποχή που ο πατέρας μου μας προσκαλούσε στην Ελευθέρα Ευαγγελική Εκκλησία των Αθηνών, ο άνθρωπος που εκήρυττε ονομάζετο Κωνσταντίνος Μεταλληνός, διδάκτωρ των Μαθηματικών και Διευθυντής του Υπουργείου των Οικονομικών.

Ήταν ένας γνήσιος άνθρωπος του Θεού, ο οποίος, κατά τη διάρκεια των πενήντα περίπου ετών της πνευματικής διακονίας του χρησιμοποιήθηκε υπό του Θεού για να φέρει εκατοντάδες ψυχές στον Χριστόν και να ιδρύσει, με τη βοήθεια πολυτίμων συνεργατών του, πολλές εκκλησίες σε όλη την Ελλάδα. Ο απλός και σαφής τρόπος με τον οποίον εκήρυττε διήγειρε μέσα μου την έντονη επιθυμία να διαβάσω την Αγία Γραφή. Καθώς τη διάβαζα διεπίστωσα ότι, αν και νόμιζα ότι ήμουν αχριστιανός, δεν ήμουν απλώς ένας άπιστος αλλά στην ουσία ένας άθεος!

Αυτή η διαπίστωση προκάλεσε μέσα μου μια ολόκληρη σειρά ερωτήσεων: *«Εάν ό,τι η Αγία Γραφή λέγει περί σωτηρίας και αιωνίου καταδίκης είναι αληθινά, τότε πού είσαι εσύ, Γιάννη, και τί θα σου συμβεί μετά θάνατον; Αποκαλείσαι χριστιανός, αλλά δεν είσαι στην πραγματικότητα χριστιανός, διότι δεν πιστεύεις όσα λέγει η Γραφή. Η ζωή σου, αν και σχετικώς ηθική ως προς τα ανθρώπινα δεδομένα εκείνης της εποχής, (διότι τα ήθη και τα έθιμα έχουν αλλάξει κατά πολύ), δεν έχει σχέση με τον αληθή χριστιανισμό. Γιατί, λοιπόν, δεν προβαίνεις στις δέουσες ενέργειες, ώστε να διαγραφεί η λέξη «χριστιανός» από την ταυτότητά σου; Πρέπει, πρέπει, πρέπει, τουλάχιστον, να προσπαθήσεις να διακρίνεις το αληθές από το ψευδές. Αυτό είναι πολύ σπουδαίο· μη αναβάλεις τη στιγμή να βρεις την αλήθεια και να πάρεις θέση».*

Ενθερμη αναζήτηση

Επιθυμών να είμαι ειλικρινής με τον εαυτόν μου αλλά συγχρόνως θέλων να εύρω την αλήθεια, άρχισα να μελετώ προσεκτικά τη Γραφή και παραλλήλως ορισμένα βιβλία κατά του χριστιανισμού αλλά και άλλα απολογητικής εναντίον των θέσεων εκείνων που αρνούνται το πρόσωπον του Ιησού Χριστού. Μια πολύ έντονη έρευνα άρχισε που διήρκεσε περισσότερο από έξη μήνες. Η έρευνα αυτή έγινε τόσο έντονη, ώστε αμέλησα τις πανεπιστημιακές μου σπουδές στη Γεωπονική Σχολή του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης, σε σημείο να κινδυνεύσω να χάσω ένα χρόνο σπουδών!

ΠΡΩΤΟ ΟΡΟΣΗΜΟ: Πίστη στην καρδιά και ομολογία με το στόμα

Οι Μεσσιανικές προφητείες λύνουν το πρόβλημά μου

Καθώς edιάβαζα την Αγία Γραφή εντυπωσιάστηκα από τις πολυάριθμες αναφορές στις προφητείες που εξεπληρώθησαν στη ζωή του Χριστού και στη ζωή του λαού Ισραήλ. Εκείνο που με οδήγησε στην πίστη και στη σωτηρία ήταν οι Μεσσιανικές προφητείες! Η πίστη μου εβασίσθη τελικώς σ'αυτές: Άνθρωποι του Θεού, μερικοί εξ αυτών βασιλείς, άλλοι ιερείς, άλλοι ποιμένες κ.λπ., ζήσαντες σε διαφόρους τόπους και σε διαφόρους αιώνες, κινούμενοι υπό του Αγίου Πνεύματος, προεφήτευσαν επί χίλια και πλέον περίπου έτη για τη ζωή και τη διακονία του Ιησού Χριστού, με καταπληκτικές λεπτομέρειες σχετικά με τη θαυματουργική γέννησή Του, τον τόπον της γεννήσεώς Του, τη ζωή Του, τους λόγους Του, τα έργα και τα θαυμάτα Του, τη σταύρωση Του, την ταφή Του, την ανάστασή Του, την ανάληψή Του κ.λπ., που

εξεπληρώθησαν τόσον στη ζωή του Χριστού όσον και στη ζωή και στην πορεία του λαού Ισραήλ δια μέσου των αιώνων!!! Ο απόστολος Πέτρος προέτρεπε τους πιστούς να προσέχουν τον προφητικόν λόγον : **«Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήθην· και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού εν τω όρει τω αγίω. Και έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις λύχνον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταις καρδίαις υμών»** (2Πέτ.1:16-19). Ο Πασκάλ ονόμαζε τις προφητείες ως τα μόνιμα θαύματα του Θεού!

Η μεγαλύτερή μου δυσκολία ήταν επικεντρωμένη στο να πιστεύσω στην ιστορική αυθεντικότητα της Αγίας Γραφής και στην ανάσταση του Χριστού, διότι είναι γραμμένο: **« και αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον άρα είναι το κήρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας [...]** αλλ' εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας· έτι είσθε εν ταις αμαρτίαις υμών» (1Κορ.15:14, 17). Όταν, τελικά, επείσθην σχετικά με την ιστορική γνησιότητα της Γραφής, επί τη βάσει ιστορικών αποδείξεων και την ανάσταση του Ιησού, η ψυχή μου κατελήφθη από θαυμασμό, δέος, φόβο και τρόμο! Τα ιστορικά γεγονότα, ενωμένα με την ειλικρίνεια ενός ανθρώπου καλής θελήσεως, με βοήθησαν να συλλάβω το αντικείμενον της πίστεώς μου, που ήταν ο ίδιος ο Ιησούς. **Οι έρευνές μου μετετράπησαν σε βεβαιότητες...** Αντελήφθην ότι χρειαζόταν περισσότερη «πίστη»... να είσαι ένας άφρων άπιστος και άθεος παρά ένας σοβαρός πιστός. Τότε, έπεσα στα γόνατά μου και ζήτησα από τον Θεόν να συγχωρήσει τις αμαρτίες μου και να σώσει την ψυχή μου. Το γεγονός αυτό έλαβε χώρα στις αρχές Νοεμβρίου του 1952.

Μετά από λίγο καιρό έδωσα την ομολογία μου σε μία Ευαγγελική Εκκλησία της Θεσσαλονίκης, όπου συνέχιζα τις πανεπιστημιακές σπουδές μου. Το έκαμα αυθορμητώς, ωθούμενος από την επιθυμία να διακηρύξω εκείνο που ο Θεός είχε κάνει στη ζωή μου και ιδιαιτέρως ποιά ήταν η εσωτερική αλλαγή που είχε λάβει χώρα. **Ο Θεός, εν αγνοία μου, είχε οδηγήσει την ψυχή μου στη σωτηρία μέσω των πλέον Βιβλικών τρόπων:** Μέσω των προφητειών, της πίστεως στα θαύματα της γεννήσεως και της αναστάσεως του Χριστού, της πίστεως στη δύναμη συγχωρήσεως και καθαρισμού δια του αίματος του Ιησού Χριστού να συγχωρεί αμαρτίες και να καθαρίζει τη συνείδηση ως επίσης και μέσω της ομολογίας της πίστεως μου ενώπιον Θεού και ανθρώπων. Έκτοτε, ξεύρω ότι είμαι απλώς ένας αμαρτωλός, σεσωσμένος διά του πολυτίμου αίματος του Χριστού που εχύθη υπέρ εμού στον σταυρόν του Γολγοθά! Συγχρόνως, ότι είμαι ένας αμαρτωλός που μισεί και αποφεύγει την αμαρτία και που είμαι, επίσης, παιδί Θεού διά της υιοθεσίας! Από τώρα και στο μέλλον, κληρονόμος Θεού και συγκληρονόμος Χριστού, δια του ελέους και της χάριτος του Θεού!!! **«Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι »** (1Ιωάν.3:2). Αλληλούια!

Η βεβαιότης της σωτηρίας μου εισήλθε στην καρδιά μου και η απόδειξη της επιστροφής μου και της σωτηρίας ακολούθησαν: Η ζωή μου, ολόκληρη η ζωή μου, είχε αλλάξει. Τα σκότη αντικατεστάθησαν από το φως! Η αμαρτία εξήλθε και η

καθαρή ζωή εισήλθε. Τα Βιβλικά εδάφια, Ρωμ.10:9,10 εξεπληρώθησαν πλήρως: **«Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· διότι με την καρδιαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν...»** Έκτοτε, είναι ο **Σωτήρας μου** και ο **ΚΥΡΙΟΣ της ζωής μου!**

Πνευματικός οπλισμός και αποτελεσματικότης του

Το γεγονός ότι είχα αρχίσει την πνευματική ζωή μου από το μηδέν και από τον αθεϊσμό ως επίσης και το γεγονός ότι, προκειμένου να πιστεύσω είχα διερευνήσει το κάθε τι για να δώσω απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις και πεποιθήσεις μου, με είχε οπλίσει με ισχυρά διανοητικά (απολογητικά) 'πολεμοφόδια'. Μπορούσα, για τους λόγους αυτούς, να βοηθήσω άλλους με τον ίδιο τρόπο που κι'εγώ ο ίδιος είχα βοηθηθεί να βρω τον δρόμο της σωτηρίας. Μετά από λίγες ημέρες, ο πλέον στενός μου φίλος επεστράφη στον Χριστόν μέσω της ομολογίας μου. Πρέπει όμως να τονισθεί ότι **η επιστροφή του στον Χριστόν δεν θα είχε λάβει χώρα εάν ο φίλος μου δεν αγαπούσε την αλήθεια και κυρίως, εάν το Άγιον Πνεύμα δεν είχε ενεργήσει στις καρδιές μας.**

Ανοίγω, κατ'εξαιρέσιν, μια σχετικώς λεπτομερή παρένθεση σχετικά με την επιστροφή του φίλου μου. Την ανοίγω λόγω της ιδιαιτέρας σημασίας της αλλά και διότι υπήρξε το ξεκίνημα του ευαγγελιστικού έργου μου που ακολούθησε: Όταν ο φίλος μου είδε τη ριζική αλλαγή στη ζωή μου και τις πεποιθήσεις μου άρχισε να με κοροϊδεύει και να με αποκαλεί «τρελό»!

Μια μέρα, του έκανα με σοβαρό τρόπο την ερώτηση: *«Πιστεύεις ότι είμαι ανόητος ή ότι είμαι 'τρελός';»* Μου απήντησε: *«Όχι, το αντίθετο! Αλλά πώς μπορεί ένας άνθρωπος έξυπνος και λογικός να πιστεύει σε τέτοια πράγματα;»* Τότε είχα την ευκαιρία να του εξηγήσω πώς έγινα «τρελός» !

Ο φίλος μου σοβαρεύθηκε... Μετά από λίγες ημέρες, συναντηθήκαμε και μου είπε: *«Από την ημέρα που μου μίλησες για την εμπειρία σου με τον Θεόν, δεν μπορώ να συγκεντρωθώ και σκέπτομαι εσένα και την εμπειρία σου. Κάθε φορά που βρίσκομαι μαζί με την κοπέλα μου, της μιλάω για σένα και για την αλλαγή σου! Το πρόβλημα είναι ότι και εκείνη είναι σε μεγάλη απορία...»*.

Αυτή η ομολογία του φίλου μου έβαλε ένα τέτοιο φορτίο στην καρδιά μου που δεν μπορούσα να ασχοληθώ με τις σπουδές μου! Ένα απόγευμα δεν πήγα στα μαθήματά μου αλλά πήγα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, στα σκαλιά, όπου αποβιβάζονται οι επιβάτες, σε ορισμένες περιπτώσεις με τις βάρκες, για να συγκεντρωθώ και να προσευχηθώ. Η ψυχή μου ήταν σε... 'αγωνία'... Κάποια στιγμή μιά σκέψη έλαμψε στο πνεύμα μου: **«Ο Θεός θέλει να τους σώσει; Εκείνοι θέλουν να σωθούν; Εσύ, Γιάννη, θέλεις να σωθούν;»** Η απάντησή μου ήταν: **«Βεβαίως! Τότε έκλεισε η υπόθεση!»** Η ψυχή μου από εκείνη τη στιγμή έπαυσε να είναι σε αγωνία! Μετά από μία ή δύο ώρες αγωνίας, καθώς ήταν πολύ αργά να επιστρέψω στο Πανεπιστήμιο, κατευθύνθηκα προς την εκκλησία για τη συνάθροιση της Τετάρτης το βράδυ. Με μεγάλη μου έκπληξη είδα το νεαρό ζευγάρι στην αυλή της Εκκλησίας! Και οι δύο μου είπαν με χαρά: **«Δεχτήκαμε τον Ιησούν Χριστόν στη ζωή μας»**. Από τα μάτια μου έτρεχαν συνεχώς δάκρυα χαράς!!!

Έκτοτε είναι ένα χριστιανικό ζευγάρι στερεά θεμελιωμένο στην πίστη! Ο Κύριος τούς κατέστησε πυλώνες της εκκλησίας! Επίσης, έκτοτε, ενθαρρύνθηκα τόσο, ώστε άρχισα να ευαγγελίζομαι κάθε άνθρωπο που γνώριζα και δεν γνώριζα!!!

ΔΕΥΤΕΡΟ ΟΡΟΣΗΜΟ: Ένα νέο πνευματικό επίπεδο

Συγκεκριωρημένος, ευτυχής και εν ειρήνη! Πνευματική δίψα

Δεκατρείς μήνες πέρασαν έτσι μέσα στην καινούργια μου ζωή εν Χριστώ. Η ζωή μου άλλαξε. Ο Θεός είχε σηκώσει το βαρύ φορτίο της αμαρτίας και της ενοχής και είχε βάλει επάνω μου το ελαφρύ φορτίο, να θυμάμαι ότι ήμουν συγκεκριωρημένος, δηλ. ότι **οι αμαρτίες μου και η ενοχή μου είχαν «λησμονηθεί» χάρις στη θυσία του Χριστού**. Είχα την αίσθηση ότι δεν περπατούσα αλλά ότι είχα φτερά και **ότι πετούσα**. Η σωτηρία ήταν το καινούργιο μου τραγούδι. Η σώζουσα χάρις του Θεού ήταν η μόνη μου ομολογία. Ήταν σχεδόν αδύνατον να μείνει κάποιος μαζί μου μερικά λεπτά χωρίς να τον ευαγγελισθώ... Ήμουν πολύ ευτυχής. Η μόνη μου επιθυμία ήταν να κάνω και άλλους ανθρώπους ευτυχείς μέσω του ελέους και της σωζούσης χάριτος του Θεού!

Παρά τις εσωτερικές πνευματικές μου προόδους οι οποίες εξεδηλούντο επίσης στην εξωτερική μου ζωή, υπήρχε εν τούτοις, ένα είδος λύπης μέσα στην καρδιά μου... Αισθανόμουν ότι ήμουν ακόμη αδύνατος, μη δυνάμενος να αντισταθώ πάντοτε στους πειρασμούς μου και τις αδυναμίες μου, ότι δεν είχα αρκετή πνευματική δύναμη και ικανότητα να εννοώ ευκόλως τον Λόγον Του, να διακρίνω το θέλημα Του και να Τον υπηρετώ αποτελεσματικώς. Έκανα συχνά γκάφες από υπερβολικό ζήλο και έλλειψη σοφίας! Δεν ήμουν πάντα σε θέση να κάνω εκείνο που ήθελα. Διψούσα, λοιπόν, για πνευματική δύναμη, για ωριμότητα και για καρποφορία.

Ενίοτε εμπιστευόμουν σε ορισμένους παλαιότερους αδελφούς τις γκάφες μου και την πνευματική μου δίψα. Ούτε οι προσπάθειες των άλλων χριστιανών να με παρηγορήσουν λέγοντάς μου ότι «είναι φυσικόν», ή ότι «είμεθα αδύνατοι και εύθραυστοι ανθρώπινες υπάρξεις» ή ότι «έχομε τον Ιησούν που συγχωρεί τις αμαρτίες μας» κ.λπ., ούτε η μέχρι τούδε πνευματική πρόοδός μου ούτε οι ψυχές οι οποίες είχαν επιστραφεί μέσω της μαρτυρίας μου, μεταξύ των οποίων η μητέρα μου και η αδελφή μου, μπορούσαν να παρηγορήσουν την καρδιά μου. Ήμουν πεπεισμένος, σύμφωνα με τη Βίβλο, ότι υπήρχε κάτι περισσότερο για μένα. Τώρα, καθώς ρίχνω τη ματιά μου προς τα πίσω, βλέπω πώς ο Θεός με προετοίμαζε, μέσω αυτής «της πνευματικής ελλείψεως ικανοποίησεως και δίψας μου», για ένα πνευματικό επίπεδο πίο υψηλό.

Μιά αξέχαστη νικηφόρος ήττα

Στις 6 Ιανουαρίου 1954, πήγα στη Β' Ευαγγελική Εκκλησία Αθηνών. Ο ποιμήν εκήρυξε επάνω στο μέρος της Γενέσεως 32:24-32 σχετικά με την πάλη του Ιακώβ με τον άγγελο του Θεού, στο Φανουήλ, όπου το όνομά του άλλαξε, και από «υποσκελιστής» έγινε «ισχυρός» ή «εκείνος που παλεύει με τον Θεόν». Εκείνο που με εντυπωσίασε ήταν τα λόγια του Ιακώβ στον άγγελο: «**Δεν θέλω σε αφήσει να απέλθης, εάν δεν με ευλογήσης**» (εδ.26β). Μετά τη λατρεία, καθώς έβγαινα από την Εκκλησία, είδα επάνω στο τραπεζάκι της χριστιανικής φιλολογίας ένα βιβλίο υπό τον τίτλον «**ΠΑΛΗΡΗΣ ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ**», υπό του Andrew Murray, το οποίο και αμέσως αγόρασα. Αυτά τα δύο πράγματα, δηλαδή το μήνυμα που είχα ακούσει και το βιβλίο που είχα βρει αλλά ιδιαιτέρως η δίψα μου για μια ζωή πιο πλήρη υπήρξαν αρκετά να παρακινήσουν την ψυχή μου να κάνει ό,τι έκανε. Το πνεύμα μου και η γλώσσα μου επανελάμβαναν συνεχώς: «**Δεν θέλω σε αφήσει να απέλθης, εάν δεν με ευλογήσης!**»!

Πλάγιασα το βράδυ αλλά δεν μπορούσα να κοιμηθώ. Τα μεσάνυχτα, σηκώθηκα και άρχισα να διαβάζω το βιβλιαράκι «ΠΛΗΡΗΣ ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ», το οποίο και κατόρθωσα να τελειώσω μέχρι την αυγή. Το αποτέλεσμα εκείνου που είχα ακούσει εκείνο το πρωινό και του βιβλίου που μόλις είχα τελειώσει ήταν μια πλήρης εξέταση του εαυτού μου. Η προσοχή μου συγκεντρώθηκε σε ένα σημείο: Προσπάθησα να βρω εκείνο που, εάν ο Κύριος αφαιρούσε από τη ζωή μου ή μου επέβαλε θα ήταν το πλέον οδυνηρό για μένα. Ήξευρα ότι εάν δεχόμουν να χάσω εκείνο που φοβόμουν – πράγμα που ούτε καν να λεχθεί μπορεί – αυτό θα εσήμαινε, στην περίπτωσή μου, μια ζωή κατεστραμμένη... ένα είδος θανάτου για την ψυχή μου! Ήταν τότε, για πρώτη-πρώτη φορά, που διεπίστωσα, που έλαβα συνείδηση, ότι υπήρχε ένα κλειδί που η ψυχή μου – εν αγνοία της συνειδήσεώς μου, επαναλαμβάνω, εν αγνοία της συνειδήσεώς μου – κρατούσε στα χέρια της, ένα κλειδί που εμπόδιζε τον Κύριο να με ευλογήσει περαιτέρω. Τί δίλημμα! Τί αγωνιώδης εκλογή! Τί κρίση συνειδήσεως! Η μόνη μου αμοιβή, σε περίπτωση που θα δεχόμουν την υποτιθεμένη «καταστροφή» θα ήταν μια συνείδηση σε κατάσταση ειρήνης με τον Θεόν, μια συνείδηση απολαμβάνουσα την επιδοκιμασία του Θεού. Όταν λέγω «καταστροφή» αναφέρομαι στις φοβερές διά βίου συνέπειες που θα ακολουθούσαν, εάν συνέβαινε εκείνο που εφοβούμην! Το έφερα ενώπιον του Κυρίου και το ΑΦΗΣΑ εκεί στα χέρια Του...

Έχοντας διαπιστώσει το πρόβλημά μου τα εγκατέλειψα όλα, προκειμένου να διατηρήσω μια καρδιά καθαρή και μια συνείδηση αγαθή συνοδευομένη από μια πίστη ειλικρινή προς τον Θεόν. Ήταν τότε, για πρώτη φορά, που κατάλαβα ότι τα εδάφια Ρωμαίους 12:1-2 απευθύνονται σε πιστούς. Επρόσεξα ότι απευθύνονται σε αδελφούς εν Χριστώ! Τα εδάφια αυτά έχουν ως εξής: «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσετε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία, και μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον». Ένα άλλο εδάφιο της Γραφής που το Άγιον Πνεύμα χρησιμοποίησε για να με ενθαρρύνει να κάνω αυτό το βήμα της πίστεως ήταν το εξής: «Και είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου» (Ματ.25:21).

Ως ειλικρινής χριστιανός προσέφερα τον εαυτόν μου – όποιος ήμουν και ό,τι είχα – σ' Εκείνον ως θυσία ζώσα, αγία, ευάρεστη στον Θεόν. Έκανα το μέρος μου: Αρνήθηκα να έχω οιαδήποτε σχέση με ο,τιδήποτε θα μπορούσε να γίνει εμπόδιο στην πνευματική ζωή μου και του προσέφερα τη λογική μου λατρεία, δηλ. ό,τι Του ώφειλα. Κατάλαβα ότι ο Κύριος μού ζητούσε να κάνω αυτό που είχα κάμει, άλλως:

- θα ήμουν ένας κλέπτης όλων εκείνων που Του ανήκαν,
- ότι δεν θα Τον αγαπούσα καθώς ώφειλα· και
- ήμουν πεπεισμένος ότι αυτός θα ήταν «ο εκ των ων ουκ άνευ» όρος για μένα εάν ήθελα να ανανεούμαι συνεχώς στον εσωτερικό μου άνθρωπο και να έχω προόδους στη πνευματική ζωή μου.

Στην πραγματικότητα, εν αγνοία μου, ανταποκρίθηκα θετικώς στην απαίτηση του Ιησού Χριστού να απαρνηθώ τον εαυτόν μου, να σηκώσω τον σταυρόν μου και να Τον ακολουθώ... (Λουκ.14:27; Ματ.10:38; 16:24; Μάρκ.8:34). Εκείνη η

ημέρα της παραχωρήσεώς μου υπήρξε για μένα η ημέρα της ήττας μου, της πλέον ένδοξης, που δεν μπορώ ποτέ να ξεχάσω!

Το πνευματικό αποτέλεσμα:

Κουρασμένος όπως ήμουν εκείνο το πρωινό αποκοιμήθηκα. Όταν ξύπνησα ήταν αργά το πρωί, αισθανόμουν πολύ κουρασμένος αλλά υπήρχε στο βάθος της καρδιάς μου ένα αίσθημα ειρήνης ενός ανθρώπου που είχε κάνει το καθήκον του! Τίποτα περισσότερο από το καθαρό και απλό καθήκον του! Ήταν σχεδόν μεσημέρι, της 7ης Ιανουαρίου του 1954, όταν άρχισα να διαβάζω τη Γραφή μου. Καθώς την edιάβαζα ξεπλάγην – για πρώτη-πρώτη φορά μετά την επιστροφή μου στον Χριστόν – πόσο σαφείς ήταν οι λόγοι και τα μηνύματα της Αγίας Γραφής! Μπορούσα να καταλάβω τον Λόγον του Θεού τόσο εύκολα και σε τόσο βάθος αλλ'επίσης και να τον 'αισθάνομαι' κατά κάποιον τρόπον! Πνευματικό φως, πνευματική σύννεση, είχε πλημμυρίσει το πνεύμα μου! Γνώση του προσώπου Του, της αγάπης Του, της προνοίας Του, του θελήματός Του είχαν πλημμυρίσει την ύπαρξή μου. Πέραν τούτου και κυρίως, μιά βαθεία αγάπη για την αλήθεια! Ήμουν τόσο ευτυχής, τόσο χαρούμενος που άρχισα να πηδώ και να χορεύω και να αλαλάζω από χαρά... μέχρι σημείου που είπα: «*Εάν αυτό συνεχισθεί θα με συντρίψει... Δεν μπορώ άλλο... να αντέξω αυτή τη χαρά, Πατέρα μου αγιε!*»

Εκείνη η υπερβολική και ανέκφραστη χαρά που διήρκεσε επί μερικές ημέρες μετεβλήθη, με την πάροδο των ετών, σε μιά βαθειά αισιοδοξία, μόνιμη και αγία, ως επίσης και σε μιά βαθεία αγάπη για τον λόγον του Θεού. Το φως που χύθηκε στο πνεύμα μου, μαζί με την καθημερινή μελέτη της Αγίας Γραφής, μετεβλήθησαν σε μιά πηγή δυνάμεως και σε ένα πνεύμα σοβαρό ως επίσης και σε μιά ικανότητα να χρησιμοποιώ τον Λόγον Του αποτελεσματικώς, ανάλογα με τις ανάγκες και τις περιστάσεις. Γνωρίζω ότι μου έδωσε ένα νέο όνομα που «...ουδείς γινώσκει ειμή ο λαμβάνων» (Αποκ.2.17β). Αγαλλόμουν και αγαλλομαι εις τον λόγον Του, ως ο ευρίσκων λάφυρα πολλά (Ψαλ.119:162).

Σωτήρια προειδοποίηση: Κανένα τιμόνι αλλά ασφάλεια

Την επομένη νύχτα, δηλαδή την 8η Ιανουαρίου 1954, είδα ένα όνειρο, ένα πνευματικό όνειρο: Είδα ότι ήμουν μόνος μέσα σε μια μικρή βάρκα με πανιά, στο μέσον της θαλάσσης. Φυσούσε ένας άνεμος κατάλληλος για ταξίδι, ούτε πολύ δυνατός, ώστε να δημιουργεί κίνδυνο για τη ζωή μου ούτε αδύνατος, ώστε να μη προχωρεί η βαρκούλα μου. Ξαφνικά διερωτήθηκα: «*Μα τι κάνω, πού κατευθύνομαι;*» Ανήσυχος, πήγα να πιάσω το τιμόνι της βάρκας αλλά διαπίστωσα μετ'εκπλήξεως ότι δεν υπήρχε τιμόνι... Η ανησυχία μου μεγάλωσε... Τότε ήταν που άκουσα μια φωνή μέσα στη ταραχή μου, χωρίς όμως να μπορώ να εντοπίσω τη προέλευση της φωνής: «Μη φοβάσαι, άσε τον άνεμο να πνέει στα πανιά της βάρκας σου. Θα σε οδηγήσει σε καλά λιμάνια...»

Τότε, αμέσως, ξύπνησα. Κατάλαβα ότι ήταν ένα μήνυμα από Κυρίου για όλη τη ζωή μου, μέσω ενός ενυπνίου, δηλαδή ότι σε όλη τη ζωή μου δεν θα υπήρχε για μένα δυνατότητα να πιάσω το τιμόνι της ζωής μου και να την οδηγήσω όπως εγώ θα ήθελα ή θα έκρινα αλλά ότι πάντοτε θα οδηγούμην από τον άνεμο του Αγίου Πνεύματος σε καλά λιμάνια! Ήταν μία επιβεβαίωση του Θεού σχετικά με την αρχή της αγάπης Του, της προνοίας Του, του κυριαρχικού Του δικαιώματος και των σχεδίων Του, της ειρήνης και ουχί κακού για να μου δώσει το προσδωκόμενον τέλος, ακόμη και εν αγνοία μου, αλλά επίσης και της ανικανότητός μου να κυβερνήσω

τη ζωή μου... Μιά επιβεβαίωση που μου εδόθη κατά έναν ιδιαίτερο και προσωπικό τρόπον! Η αδυναμία μου να κυβερνήσω τη ζωή μου, μού επιβεβαιώθηκε στην πράξη, με το διάβα του χρόνου, αλλ'έπίσης κατά καιρούς μέσω πολλών και διαφόρων εδαφίων της Γραφής, αλλά βασικώς από ένα, το οποίο θα αναφέρω αργότερα. Ρίχνοντας μιά ματιά στη περασμένη μου ζωή, εγώ ο Γιάννης, τώρα, το γεροντάκι, (διάγω το 85^ο έτος), δεν μπορώ παρά να διαπιστώσω την εκπλήρωση αυτού του προφητικού ονείρου... Εκείνο που μου εξητήθη ήταν να **ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΥΠΟΝΕΤΙΚΑ, ΠΙΣΤΑ ΚΑΙ ΕΝ ΣΙΩΠΗ** το αποτέλεσμα των ενεργειών του Θεού... **Κανένα πηδάλιο αλλά όμως ασφάλεια!** *Συνεπώς, κανένα πράγμα για το οποίο να μπορούσα ποτέ να υπερφανενθώ και να καυχηθώ!*

Το έλεός Του μ'εφείσθη ότι εφοβούμην

Ο Θεός υπήρξε εξαιρετικά ελεήμων προς εμέ: Δεν επέτρεψε να συμβεί στη ζωή μου η καταστροφή την οποίαν εφοβούμην: Τουναντίον, με ετίμησε και με έθεσε σε θέσεις πολύ υψηλές... **χωρίς καμία δική μου επιδίωξη ή επέμβαση!** Πέραν τούτου, γέμισε τη ζωή μου με επιτυχίες ως και πνευματικές και υλικές ευλογίες που δεν μπορούσα να φαντασθώ, ... αλλά και δοκιμασίες και θλίψεις που δεν μπορούσα να φαντασθώ!

Το εδάφιο της χριστιανικής μου πορείας

Μετά την επιστροφή μου στον Χριστόν, ένα εδάφιο έγινε το πιο σπουδαίο στη ζωή μου όσον αφορά τη **χριστιανική μου πορεία**. Θεωρώ το εδάφιο Ψαλ.37:5 ως **‘το εδάφιο της ζωής μου’**: **«Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπικε επ' αυτόν, και Αυτός θέλει ενεργήσει».**

Επί τη βάση αυτού του εδαφίου ξεκίνησα το ταξίδι της πραγματικής πνευματικής ζωής μου και που έγινε η πνευματική μου πυξίδα σ'όλη τη ζωή μου μέχρι σήμερα. Αυτό το εδάφιο μου λέγει πρακτικά: **‘Πάρε το πρόβλημά σου, **ΑΦΗΣΕ ΤΟ** στα χέρια του Αγαθού, του Παντοδύναμου, του Παντογνώστη Θεού **ΠΟΥ ΣΕ ΑΓΑΠΑ!** Περιμένε υπομονετικά, εν ειρήνη και σιωπή την επέμβασή Του: Αυτός θα εργασθεί για σένα... για λογαριασμό σου... για το καλό σου!’**

Όταν βρίσκομαι εμπρός σε διλήμματα και δεν κατορθώνω να διακρίνω τη φωνή του Κυρίου, προκειμένου να κάνω ή να υπομείνω κάτι! Όταν είμαι σε απορία, μη δυνάμενος να διακρίνω την ανθρωπίνως ακατανόητη σχέση μεταξύ των θαυμασίων υποσχέσεων του Θεού και των οδυνηρών και επικινδύνων γεγονότων της ζωής μου, όταν με κρίνουν αδίκως και η δικαία αγανάκτηση κατά του κακού με ωθεί να αντιδράσω με τρόπον που ενδέχεται να ατιμάσει το όνομα του Θεού, όταν κακοί άνθρωποι προσπαθούν να με βλάψουν ή όταν αισθάνομαι την ‘αναπνοή’ του Διαβόλου που προσπαθεί να με αποθαρρύνει, και όταν διστάζω να κάνω κάποιο διάβημα, φοβούμενος ότι ένα λανθασμένο βήμα θα μπορούσε να δημιουργήσει κάποια καταστροφή, **τότε**, ενθυμούμαι το εδάφιο αυτό, και **εν επιγνώσει** εμπιστεύομαι το πρόβλημά μου ή τον εαυτόν μου ή και τα δύο στον Θεόν. Θέτω την ελπίδα μου στον Θεόν και περιμένω υπομονετικά και εν σιωπή την επέμβαση του επουράνιου Πατέρα μου...

Ξέρω καλά ότι δεν σας λέγω τίποτε το νέο! Αποτελεί πνευματική άσκηση κάθε πραγματικού πιστού. Ο μη πιστός δεν μπορεί να ασκήσει την πίστη του στα λόγια του Θεού ή να εμπιστευθεί στον χαρακτήρα Του διότι είναι γραμμένο: **«Πίστις προς άπιστον εν ημέρα συμφοράς είναι ως οδόντιον σεσηπός και πους εξηρθρωμένος»** (Παρ.25:19). Οι πιο δύσκολες στιγμές της ψυχής μου είναι οι στιγμές εκείνες, όταν μπορώ να απαλλαγώ από το πρόβλημά μου, δίνοντας εγώ ο

ίδιος τη λύση χωρίς όμως να έχω ακόμη το πράσινο φως από τον Κύριον! Ο λόγος είναι ότι, εκείνες τις στιγμές, η καρδιά μου καταλαμβάνεται από φόβους όσον αφορά τις πιθανές πνευματικές συνέπειες της πράξεώς μου ή κάποιου λόγου που θα εξέλθει εκ των χειλέων μου. **«Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου αλλά πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλά πάντα δεν οικοδομούσι»** (1Κορ.10:23). Ένα λανθασμένο βήμα και το όνομα του Κυρίου κινδυνεύει να βλασημηθεί εξ αιτίας μου... Μη έχοντας εμπιστοσύνη στη σοφία μου και φοβούμενος τον Σατανά, τον θανάσιμο και πανούργο εχθρό μου, περιμένω όπως ο Θεός είτε **να με φωτίσει σαφώς** τί πρέπει να κάνω ή Εκείνος να ενεργήσει αντί για μένα και για λογαριασμό μου... **Δεν τολμώ να διαλέξω το μονοπάτι μου χωρίς τη δική Του βεβαιότητα**, έστω και αν μπορώ. Λέγω στον Κύριον: *‘Το θέλημά Σου να γίνει και όχι το δικό μου, ανεξάρτητα αν πρέπει να περάσω από σκοτάδι! Μου αρκεί το χέρι Σου να με κρατά και να με οδηγεί.’* Αυτή η συμπεριφορά μου είναι στην πραγματικότητα η πραγματική μου σοφία, δηλαδή να μη έχω εμπιστοσύνη στην εξυπνάδα μου, αλλά να έχω εμπιστοσύνη στον Θεόν και να αφήνω τις υποθέσεις μου στα χέρια Του... Δύο μόνον εδάφια προς επικύρωσιν:

- **«Βεβαίως είναι πνεύμα εν τω ανθρώπω η έμπνευσις όμως του Παντοδυνάμου συνετίζει αυτόν»** (Ιώβ 32:8) (Αυτό το εδάφιο ήταν το πρώτο-πρώτο πνευματικό μου ‘ξύπνημα’: **Χωρίς την έμπνευσή Του δεν συνετίζομαι!**)
- **«[...] και παν ό,τι δεν γίνεται εκ πίστεως (εκ πεποιθήσεως), είναι αμαρτία»** (Ρωμ.14:23).

Με άλλα λόγια, Του είπα: **Εκόντα άκοντα, φέρε με στο θέλημά Σου.**

ΑΥΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΗ; Όχι, κάθε άλλο! Είναι ο φόβος του Θεού στην καρδιά μου, η πίστη στα λόγια Του και η εμπιστοσύνη μου στον χαρακτήρα Του **ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ!** Όμως, όταν είμαι πεπεισμένος ότι είναι ο Κύριος που με καλεί να ειπώ κάτι ή να κάνω κάτι, τότε οι αμφιβολίες και ο φόβος εξαφανίζονται και γίνομαι δυνατός, πολύ δυνατός: **«... οι δε δίκαιοι έχουσι θάρρος ως λέων»** (Παρ.28:1). Όταν η βεβαιότης εισέλθει στην καρδιά μου, τότε γίνομαι υπομονετικός, ήρεμος, σταθερός και **ενεργητικός**. **Είναι αμαρτία να ενεργεί κανείς χωρίς να έχει το ‘πράσινο φως’ από τον Κύριον**, από τον γραπτόν λόγον Του. Επαναλαμβάνω: Ο Παύλος είπε στην προς Ρωμαίους: **«... παν ό,τι δεν γίνεται εκ πίστεως (εκ πεποιθήσεως), είναι αμαρτία»** (Ρωμ.14:23).

Γενικά, όταν ο λόγος του Θεού λέγει: **«Αφιέρωνε τα έργα σου εις τον Κύριον, και αι βουλαί σου θέλουσι στερεωθή»** (Παρ.16:3), δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι πρέπει να είναι ανενεργοί και σκηνοί, μη κάμνοντας τίποτα και αφήνοντας όλα να γίνουν από τον Κύριον. Όχι, πρέπει να είναι επιμελείς και εργατικοί, πρέπει να αναζητούν την οδηγία του Θεού και πρέπει να ζητούν τη δύναμη και βοήθειά Του για να κάνουν **το καθήκον** τους, να εμμένουν και να εξαρτώνται απ’Αυτόν για την επιτυχία. **‘Πάντα όσα εύρη η χειρ σου να κάμη, κάμη κατά την δύναμίν σου...’** (Εκκλ.9:10) Με άλλα λόγια: Κάνε το μέρος σου με την οδηγία Του και ο Θεός θα κάνει ό,τι έχει υποσχεθεί: **Θα κάνει κάθε τι που είναι για το αγαθό μας αλλά και για τη Δόξα Του. Ο Κύριος θα κάνει για εμάς ό,τι εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε ...** Ο άνθρωπος που δέχεται υπομονετικά ό,τι Εκείνος θα έκρινε καλόν να του ‘στείλει’, ευτυχία ή αντιξοότητες, έχει ήδη κερδίσει την πνευματική μάχη και έχει δώσει στον Θεόν την τιμή που Του ανήκει. **Αποτελεί πράξη ταπεινοφροσύνης που οδηγεί στην υπακοή και την ανταμοιβή Άνωθεν.** Ο άνθρωπος πρέπει να αναθέτει, με ένθερμη προσευχή τα προβλήματά του στο αγαθό θέλημά του Θεού και πρέπει να

περιμένει την ευλογημένη έκβαση από μέρους του Κυρίου: «Πόσον δε πολύτιμοι είναι εις εμέ αι βουλαί σου, Θεέ· πόσον εμεγαλύνθη ο αριθμός αυτών» (Ψαλ.139:17).

Όσον για μένα, έχω πάντοτε επιτύχει; **Όχι!** Αλλά, ... η πεποίθησή μου και η απόφασή μου είναι να εμπιστευόμαι το πρόβλημά μου στον Κύριον και να αφήνω Εκείνον να ενεργεί... **Εκείνος εκτελεί τα περί εμού!** (Ψαλ.138:8). **Εάν εγώ ζητώ τη βασιλεία και τη δικαιοσύνη Του, Εκείνος θα φροντίσει για όλα** (Ματ.6:33)! Δεν έχω εμπιστοσύνη στον εαυτόν μου. Εξαρτώμαι από Εκείνον. Προτιμώ ο Κύριος να διαλέγει για μένα τον τρόπον και τη στιγμή... Όταν ο Κύριος μου δίδει το πράσινο φως, τότε αρχίζω να συνεργάζομαι ενεργώς μαζί Του ακολουθώντας τις οδηγίες του Αγίου Πνεύματος. Με άλλα λόγια: Όταν βλέπω σαφώς από την Αγία Γραφή τί πρέπει να κάνω, ενεργώ αμέσως, προχωρώντας όμως **με περίσκεψη** για το κάθε βήμα μου διότι, **«Παντί πράγματι είναι καιρός και τρόπος...»**, τοσούτον μάλλον καθ'όσον γνωρίζω ότι 'Εις τας χείρας Του είναι οι καιροί μου' (Εκκλ.8:6 και Ψαλ.31:15α).

Αυτοί οι λόγοι είναι απολύτως αληθείς! Πράγματι, μπορεί ο άνθρωπος να ξεύρει τί να κάνει αλλά πρέπει να ξεύρει όχι μόνον **τί** να κάνει αλλά και **πώς** να το κάνει... Στην επιστολή του Ιακώβου είναι γραμμένο: **«Εις τον όστις λοιπόν εξεύρει να κάμνη το καλόν και δεν κάμνει, εις αυτόν είναι αμαρτία»** (Ιάκ.4:17). Και σ'αυτόν τον λόγον περιέχεται όχι μόνον το τί αλλά και το πώς! Πρέπει, λοιπόν, να προσεύχεται για το κάθε τι και να ενεργεί με σοφία! Ένα απλό παράδειγμα: Είμαι οδηγός αυτοκινήτου εδώ και 65 χρόνια. Κάθε φορά που βγαίνω με το αυτοκίνητό μου ζητώ την προστασία του Κυρίου. Το ό,τι εξήτησα την προστασία Του δεν σημαίνει ότι μου επιτρέπεται να οδηγώ απρόσεκτα...

Ασφαλώς, ανάλογα με τις περιπτώσεις και τις περιστάσεις, το Πνεύμα του Θεού μου υπενθυμίζει ορισμένες υποσχέσεις ή αρχές της Βίβλου που φωτίζουν τον νουν μου και με ενθαρρύνουν. Όταν ο λαός Ισραήλ εξήλθε από τη γη της Αιγύπτου, ο Κύριος τους είπε: **«πλην ας ήναι διάστημα μεταξύ υμών και εκείνης (της κιβωτού), έως δύο χιλιάδων πηχών κατά το μέτρον, μη πλησιάσητε εις αυτήν, διά να γνωρίζητε την οδόν την οποίαν πρέπει να βαδίζητε· διότι δεν επεράσατε την οδόν ταύτην γθές και προγθές»** (Ιησ.Ναυή 3:4). Αυτό σημαίνει ότι εγώ πρέπει να ακολουθώ την 'κιβωτό' και όχι να προηγούμαι αυτής, όχι να πηγαίνω πριν απ'αυτήν... Αυτό σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι είναι αναγκαίο να διακρίνω τη φωνή του Κυρίου πριν ενεργήσω! Να σταθμίζω το βάδισμα των ποδών μου πριν ενεργήσω: **«Στάθμιζε το βάδισμα των ποδών σου, και πάσαι αι οδοί σου θέλουσι κατευθυνθή»** (Παρ.4:26). Κάθε μέρα, κάθε στιγμή, αποτελεί και μία νέα εμπειρία, μια νέα δοκιμασία, ένα μονοπάτι στο οποίο πρέπει να περπατήσω, στην πραγματικότητα, για πρώτη φορά... Η Βίβλος λέγει: **«Και επισκέπτεσαι αυτόν κατά πάσαν πρωΐαν και δοκιμάζεις αυτόν κατά πάσαν στιγμήν»** (Ιώβ 7:18). Συνεπώς, σύνεση εν λόγω και έργω, εξάρτηση και φόβος Θεού! **«Παγίς είναι εις τον άνθρωπον, προπετώς να λαλή περί ιερών και μετά τας ευχάς να σκέπτηται»** (Παρ.20:25). Ναι! **Οι λογισμοί του επιμελούς φέρουσι βεβαίως εις αφθονίαν· παντός δε προπετούς βεβαίως εις ένδειαν** (Παρ.21:5). Δυστυχώς, ορισμένες φορές ενήργησα βιαστικά και απερίσκεπτα και θέρισα τις συνέπειες! Δεν χάνω όμως το θάρρος μου!

Όταν θέλω να βλέπω τη λύση αμέσως και με τον δικό μου τρόπο, τότε, ο Κύριος μου υπενθυμίζει κάτι που με είχε διδάξει όταν ήμουν ακόμη νέος: “Γιάννη, όταν χαλάσει το ρολόγι σου, το εμπιστεύεσαι στον ωρολογοποιό. Μήπως μένεις στο μαγαζί του ωρολογοποιού για να του δείξεις τί χρειάζεται να γίνει ή πώς πρέπει να το κάνει; Εάν τον ενοχλήσεις με την ανυπομονησία σου, θα σου το επιστρέψει και θα σου δείξει την πόρτα... Γιατί, λοιπόν, επιτρέπεις στην αλαζονική σου ανυπομονησία να Μ’εμποδίζει να φροντίσω το πρόβλημά σου; Δεν Με εμπιστεύεσαι; Εάν ναι, άσε Με να ενεργήσω !”. Στον Ψαλμό 106 υπάρχει μία φράση που με έχει πολύ οικοδομήσει: «... **δεν περιέμεναν την βουλήν αυτού**» (εδ.13). Το αυτό πνεύμα έχει και το εδάφιο: «**Καλόν είναι και να ελπίζη τις και να εφησυχάζη εις την σωτηρίαν του Κυρίου**» (Θρηγ.3:26)

Μιά μικρή παρένθεση: Έχω γνωρίσει στη ζωή μου πολλούς ανθρώπους που υπήρξαν πολύ πιο συνετοί από μένα αλλά η σύνεσή τους αφορούσε τα συμφέροντά τους και όχι τη δόξα του Θεού. Η σύνεση είναι χρήσιμη από ανθρωπίνης πλευράς αλλά όμως δεν συμβάλλει στη σωτηρία του ανθρώπου... και στη δόξα του Θεού. Είθε ο Κύριος να τους ανοίξει τα μάτια! Είθε να ήσαν σοφοί, να εσυλλογίζοντο το τέλος αυτών (Δευτ.32:29) και όχι τα υλικά συμφέροντά τους.

Δεν είναι το μόνον εδάφιο που μας επιβεβαιώνει την ανάγκη να έχουμε την αυτή στάση έναντι του Κυρίου. Περιέχεται στη Βίβλο μία ολόκληρη σειρά προτροπών που συνοδεύονται από υποσχέσεις. Έχοντας πιστεύσει με όλη μου την καρδιά ότι, «**Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει**» (Ματ.24:35· Μάρκ.13:31 και Λουκ.21:33), ιδού ορισμένες πνευματικές αρχές που έρχονται να με ενθαρρύνουν:

- **εάν αναθέτω στον Κύριον την οδόν μου, μου εγγυάται ότι θα με υποστηρίξει· δεν θα επιτρέψει να σαλευθεί ο δίκαιος (Ψαλ.55:22)·**
- **εάν αναθέτω τα έργα μου στον ΚΥΡΙΟΝ, μου εγγυάται ότι οι βουλές μου θα στερεωθούν (Παρ.16:3)·**
- **εάν δεν μεριμνώ για τίποτε, αλλά κατά πάντα γνωρίζω τα ζητήματά μου προς τον Θεόν μετ’ ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως, μου εγγυάται την ειρήνη Του (Φιλιπ.4:6-7)·**
- **εάν ζητώ πρώτον την βασιλείαν και τη δικαιοσύνη Του, μου εγγυάται ότι όλα τα άλλα πράγματα που χρειάζομαι θα μου προστεθούν (Ματ.6:33· 1Πέτ.5:7)·**
- **εάν φοβούμαι τον Κύριον και υπακούω στη φωνή Του, έστω και αν περιπατώ στο σκοτάδι και δεν έχω φως, μου εγγυάται ότι μπορώ να εμπιστευόμαι και να στηρίζομαι στο όνομα του ΚΥΡΙΟΥ (Ησα.50:10)·**
- **ότι ακόμη και αν με στείλει σε αιχμαλωσία, μου εγγυάται ότι θα είναι για το καλό μου, διότι οι βουλές Του για μένα είναι βουλές ειρήνης και όχι κακού για να μου δώσει το προσδοκώμενο ευλογημένο μέλλον (Ιερ.29:11· Δαν.9:2· Ψαλ.105:17-19)·**
- **εάν κάποιος με αδίκησε ή ήθελε να με καταστρέψει, ο Κύριος μου εγγυάται ότι Αυτός είναι Εκείνος που βασιλεύει και ότι σ’Αυτόν ανήκει η εκδίκηση και η ανταπόδοση·**
- **εάν Τον αγαπώ, ο Κύριος μου εγγυάται ότι θα κάνει όλα τα πράγματα να συνεργούν για το αγαθό μου (Ρωμ.8:28),**

Τότε,

γιατί να μη αναθέτω τα πάντα σ’Αυτόν και να μη Τον εμπιστευόμαι και να μη περιμένω Εκείνος να ενεργήσει;

Αυτό το ίδιο το εδάφιο το οποίον είναι στο κέντρον του πνευματικού μου περιπατήματος με έκανε να εννοήσω κάτι άλλο πολύ σπουδαίο: **Ο Θεός δεν θα ενεργήσει για μένα, δεν θα μου δώσει την επιθυμία της καρδιάς μου, εάν δεν Τον εμπιστευθώ, εάν δεν πράττω το καλόν και εάν δεν ζω με πιστότητα. Ναι, εάν δεν ευφραίνομαι εν Κυρίω ή εάν η καρδιά μου δεν είναι ευθυγραμμισμένη προς το θέλημά Του! Με άλλα λόγια: Δεν θα ενεργήσει υπέρ εμού εάν δεν αναθέσω την οδόν μου και τον εαυτόν μου στον Θεόν!!! Πλήρης παραχώρηση! Η αγάπη Του είναι πάντοτε παρούσα και μπορώ να πηγαίνω μετά παρρησίας στον θρόνον της χάριτός Του, ώστε να δύναμαι να λαμβάνω έλεος και να ευρίσκω χάριν προς βοήθειαν στην ώρα της ανάγκης μου** (Εβρ.4:16).

Παραλλήλως, ο Κύριος με edίδαξε, όπως προανέφερα, ότι **οι ενέργειες του Θεού δεν αφαιρούν τις δικές μου ευθύνες!** Ο Θεός με βοήθησε να καταλάβω ότι δεν εξαρτάται από μένα να κατευθύνω τα διαβήματα μου (Ιερ.10:23) αλλά εξαρτάται από μένα να κάνω τις δικές μου **υπεύθυνες επιλογές** από τις οποίες θα εξαρτάται η εξέλιξη της ζωής μου! Δεν είναι ματαίως γραμμένο, **«Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου· διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής»** (Παρ.4:23). Τούτο το εδάφιο ήταν **ένα άλλο ορόσημο στη ζωή μου. Όλα εξαρτώνται από τις εκλογές της καρδιάς μας καθ'όλην την ζωήν μας!** Είθε ο Κύριος να μας δώσει την αναγκαία ικανότητα να διακρίνουμε πώς αυτές οι δύο πνευματικές αρχές μπορούν και πρέπει να εφαρμόζονται στη ζωή μας! Κατά το μέτρον που το πνεύμα μου συγκατατίθεται στο θέλημα του Θεού, το Άγιον Πνεύμα μου ερμηνεύει τη σημασία των λόγων Του, σε όλες του τις διαστάσεις, και η ψυχή μου λίγο λίγο ωριμάζει, και **με οδηγεί σε καλά λιμάνια...**

Εκπλήρωση Βιβλικών υποσχέσεων

Το γεγονός εκείνο της εβδόμης Ιανουαρίου 1954 υπήρξε ένας σταθμός στη ζωή μου: Δύναμη κατά της αμαρτίας, σοφία και πνευματική σύνεση, διαμόρφωση ενός πνευματικού χαρακτήρος ως επίσης και δύναμη στην ομολογία μου που έφεραν καρπόν επιστροφών ορισμένων ψυχών στον Χριστόν ως και αφιερώσεως πιστών σ'Αυτόν. Ιδού ποίοι υπήρξαν οι καρποί της επισκέψεως της χάριτος του Θεού από εκείνη την ημέρα. Είδα να εκπληρώνωνται στη ζωή μου τα εδάφια 1Ιωάν.2:20, 27: **« Και σεις έχετε χρίσμα από του Αγίου και γνωρίζετε πάντα. [...] Και το χρίσμα, το οποίον υμείς ελάβετε απ' αυτού, εν υμίν μένει, και δεν έχετε χρείαν να σας διδάσκη τις· αλλά καθώς σας διδάσκει το αυτό χρίσμα περί πάντων, ούτω και αληθές είναι και δεν είναι ψεύδος· και καθώς σας edίδαξε, θέλετε μένει εν αυτώ »**, ως επίσης και το εδάφιον 1Ιωάν.2:14: **« [...] διότι είσθε ισχυροί και ο λόγος του Θεού μένει εν υμίν και ενικήσατε τον πονηρόν»**. Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνη την ημέρα **της ενδόξου ήττας μου!**

Θεραπεία του σώματός μου

Ο Θεός με ευλόγησε επίσης και με θεραπεία στο σώμα! Από την αρχή των πανεπιστημιακών σπουδών μου έπαθα νευρική κατάπτωση, λόγω υπερβολών που είχα κάνει στη μελέτη των μαθημάτων μου. Συγχρόνως ασχολούμην πάρα πολύ και με τις αθλητικές μου δραστηριότητες. **Οφείλω όμως να ομολογήσω ταπεινά ότι η βασική αιτία ήταν ότι ήμουν ένας πάρα πολύ αγχώδης άνθρωπος...** Έπεσα εξ αιτίας των ανοησιών μου στα χέρια των γιατρών! Είχα χρησιμοποιήσει τα παντός είδους ηρεμηστικά εκείνης της εποχής αλλά όλα ήταν εις μάτην. Στο τέλος μου επροτάθη να κάνω ηλεκτροσόκ, πράγμα που αμέσως απέρριψα!

Μια μέρα, μετά την επιστροφή μου στον Χριστόν, και εάν η μνήμη μου δεν με απατά, αλλά και της πλήρους παραχωρήσεώς μου στον Θεόν, edιάβασα κατά τη διάρκεια της καθημερινής μου μελέτης της Αγίας Γραφής τα edάφια: «**Ελπίζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδιάς, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου· εν πάσαις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου. Μη φαντάζεσαι εαυτόν σοφόν· φοβού τον Κύριον, και έκκλινον από κακού. Τούτο θέλει είσθαι ίασις εις τα νεύρα σου και μυέλωσις εις τα οστά σου**» (Παρ.3:5-8). Ο Λόγος αυτός του Θεού άγγιξε την καρδιά μου! **Υγεία εις τα νεύρα μου; ... Υγεία εις τα νεύρα μου;** Ναι! Γιατί όχι; Γνωρίζοντας καλώς ότι ο Λόγος του Θεού είναι απόλυτα αξιόπιστος, η ψυχή μου στηρίχθηκε σ' αυτόν και αναπαύθηκε σ' αυτόν! Όλη μου η ύπαρξη αναπαύθηκε. Πέταξα όλα τα φάρμακα, **αλλά πρωτίστως τον αγχώδη χαρακτήρα μου**, και μέσα σε χρονικό διάστημα τριών μηνών, η υγεία μου απεκατεστάθη! Εκείνο το βήμα της πίστεως έγινε πράγματι «**ίασις εις τα νεύρα μου**»!!! Ενώ δεν μπορούσα να διαβάζω ή να γράφω περισσότερο από μισή ώρα, μετά μπορούσα να εργάζομαι με τις μελέτες μου και τα χαρτιά μου επί πολλές ώρες και περιπτωσιακώς μέχρι δεκαοκτώ ως είκοσι ώρες την ημέρα! Ο Κύριος γνωρίζει ότι λέγω την αλήθεια χωρίς υπερβολές! (Σημείωση: *Τούτο δεν σημαίνει ότι είμαι κατά των φαρμάκων και της ιατρικής... Εξαρτάται από την περίπτωση*).

ΤΡΙΤΟ ΟΡΟΣΗΜΟ: Ο ρόλος της συζύγου μου στην πνευματική μου ζωή

Ενα γεγονός τεραστίας σημασίας για την πνευματική ζωή μου ήταν ο γάμος μου με την κοιμηθείσα εν Κυρίω σύζυγό μου Ξένια στις 19 Αυγούστου του 2013. Αποτελεί μια πλευρά της ζωής μου τόσο μεγάλης σημασίας που δεν μπορεί να αναπτυχθεί με λίγες λέξεις: Θα περιοριστώ λοιπόν να αναφέρω edώ ότι:

Η ευσέβεια και η πνευματική οξυδέρκεια της συζύγου μου – η οποία ήταν πριν από μένα στον Χριστόν – συνέβαλαν πολύ στην πνευματική μου πρόοδο! Επίσης, οφείλω να προσθέσω ότι ο γάμος μου δεν υπήρξε προϊόν ούτε της δικής μου ούτε της δικής της επιδιώξεως ή εκλογής. Ο Θεός παρενέβη και μας συνήντησε. Δεν γνωρίζομασταν ούτε και κανείς άλλος μεσολάβησε! Επιπλέον, ούτε εκείνη ούτε εγώ επιδιώξαμε τη δημιουργία συναισθηματικών ή ερωτικών σχέσεων. Η Ξένια ήταν πλήρως αδιάφορη, **και μάλιστα αρνητική** στο θέμα του γάμου! Όσον το κατ' εμέ **εγώ είχα πάρει την απόφαση να μη παντρευτώ εάν δεν συναντούσα μια κοπέλα πραγματικά πνευματική!** Δεν καταλάβαμε πώς παρενέβη αφανώς ο Θεός και μας ένωσε! Στην πραγματικότητα, εξ αφορμής κάποιας παρεξηγήσεως και των ένθεν και ένθεν εξηγήσεων, εννοήσαμε και edώσαμε μετά χαράς τη συγκατάθεσή μας επί τη βάσει της **αμοιβαίας μας εκτιμήσεως**. Εξηγώ: Η Ξένια ήθελε να διακόψουμε τις θαυμάσιες πνευματικές μας συζητήσεις με τις οποίες με βοηθούσε πνευματικώς, (διότι ήταν πριν από μένα στον Χριστόν). Ήθελε να αποφύγει παντός είδους σκάνδαλο, δεδομένου ότι είπστευε ακραδάντως αλλά τελείως αβασίμως, ότι ήμουν αρραβωνιασμένος με μια άλλη κοπέλα στη Θεσσαλονίκη...

Η πρώτη συνάντηση που είχα με την Ξένια ήταν στο πλαίσιο βιβλικών συμμελετών των νέων όπου πήγα κατά τη διάρκεια του ταξιδίου μου στην Αθήνα για να επισκεφθώ τους γονείς μου, διότι εσπούδαζα στη Θεσσαλονίκη. Εντυπωσιάστηκα από τις παρεμβάσεις της Ξένιας οι οποίες ήσαν πλήρεις σοφίας και διακρίσεως πνευματικής κι ήθελα να μάθω περισσότερα. Απίστευτον αλλά αληθινόν! Το κάθε τι είχε προετοιμασθεί και οργανωθεί από τον Πατέρα μας τον επουράνιο και πραγματοποιήθηκε στη γη, με την παρουσία και την οδηγία του Αγίου Πνεύματος, κατά τρόπον, αδύνατον να τον σκεφθείς και να τον πιστέψεις!

Εκείνη, την εποχή εκείνη, εργαζόταν ως δακτυλογράφος σε δικηγορικό γραφείο, εγώ δε περίμενα να απολυθώ από τον στρατό όπου υπηρετούσα ως έφεδρος ανθυπολοχαγός. Επίσης, περίμενα το Υπουργείο Γεωργίας να με προσλάβει ως γεωπόνο. Τέσσερις ημέρες μετά που απολύθηκα από τον στρατό παντρεφτήκαμε στις 25 Δεκεμβρίου του 1956! Μιά τελετή απλή αλλά αξία δυό παιδιών του Θεού!

Μετά τον γάμο μας, δοκιμασίες, συνοδευόμενες όμως από θαυμάσιες υποσχέσεις και ευλογίες από Θεού δεν ήταν παρά η επιβεβαίωση και η επισφράγιση της αποφάσεως του Θεού να ενώσει τις ζωές μας. Το καταπληκτικότερον όλων στη ζωή μας ήταν η αδιάσειστη ενότης του πνεύματός μας στην επιδίωξη των πνευματικών μας σκοπών και των κοινών μας επιδιώξεων **από την αργή της ζωής μας μέχρι τέλους!** Σε ορισμένες περιπτώσεις διαφέραμε όσον αφορά τα μέσα και τας μεθόδους προς επίτευξη των κοινών στόχων μας, αλλά οι διαφορές των γνώμών μας συνέβαλαν κατά τρόπον είτε άμεσο είτε έμμεσο στην αμοιβαία οικοδομή μας και στην πνευματική μας ανάπτυξη. Αγαπούσε την καθαρότητα καρδιάς και την αλήθεια με όλο της το είναι! Ήταν δε τόσον ελεήμων, ώστε έπρεπε να βάζω κάπου κάπου φρένο, ώστε να μη βρεθούμε στην ανάγκη να μας ελεήσουν άλλοι!

Ήταν άνθρωπος προσευχής! Αδιαλείπτου προσευχής! Ο χριστιανικός της χαρακτήρας ήταν γεμάτος από ευθύτητα, ειλικρίνεια, βαθειά αγάπη για ευσέβεια. Ήταν δε και εξαιρετικά φιλόξενη! Η βαθειά πίστη της στον λόγον του Θεού της είχε εμπνεύσει μια βαθειά αισιοδοξία που **ποτέ δεν θα εδέχετο ήττα από τον Διάβολον.** **Αναφέρω εν συνεχεία ορισμένα γεγονότα που περιγράφουν το σημείο αυτό.**

Πρώτα απ'όλα θα ήθελα να αναφέρω μιά πραγματικά εκπληκτική πράξη της πίστεώς της, του θάρρους της και της προφητικής ορασεώς της! Από τις **πρώτες στιγμές** των εχθροπραξιών στον Πόλεμο των Έξη Ημερών, έγραψε μια επιστολή στην Γκόλντα Μείρ, την οποία αμέσως παρέδωκα στη πρεσβεία του Ισραήλ στην Αθήνα. Με αυτήν την επιστολήν ενεθάρρυνε την Κυρία Μείρ δηλώνοντας της, επί τη βάσει Βιβλικών εδαφίων, ότι το Ισραήλ θα νικήσει τις αραβικές χώρες που είχαν επιτεθεί στη χώρα της. Στη συνέχεια, της έστειλε ένα ποίημα! Έλαβε ευχαριστήρια απάντηση από την Γκόλντα Μείρ! Τότε συνέχισε να έχει περιστασιακά αλληλογραφία με τους δύο πρώτους Πρωθυπουργούς του κράτους του Ισραήλ που τη διεδέχθησαν! Τα γράμματά της ήταν γεμάτα από λόγους παρηγορίας. Εκτοτε έγραφε ποιήματα επί του Ισραήλ, τα δημοσίευε και τα έστελνε... Εδώ στις Βρυξέλλες, συνέχισε να έχει σχέσεις με την Πρεσβεία του Ισραήλ. Η αγάπη της για το Ισραήλ ως και η παιδιόθεν επιθυμία της την οδήγησαν να γράψει ή μάλλον να ολοκληρώσει το εσχατολογικό της βιβλίο «**Το Μικρόν Κέρας και ο Βορράς**» (Βιβλική μελέτη περί του Αντιχρίστου και της Αρπαγής της Εκκλησίας). Αυτό το βιβλίο, όπως και τα ποιήματά της για το Ισραήλ, περιλαμβάνονται στην ιστοσελίδα μου.

Πράγματι, ο Θεός της είχε δώσει απaráμιλλο συγγραφικό και ποιητικό ταλέντο το οποίο φανερώθηκε και αξιοποιήθηκε κατά τα τελευταία τριάντα χρόνια της ζωής της! Όλα τα έργα της, είναι δημοσιευμένα και αναρτημένα στην ιστοσελίδα μου: <http://wordstaughtbythespirit.com>. Ο Θεός μου έδωσε, στο πρόσωπο της συζύγου μου και στην έντονη πνευματική προσωπικότητά της, ένα τέλειο δώρο!

Είναι όμως εξίσου αληθές ότι πολλά λάθη κάναμε και οι δυό μας! Τα περισσότερα από υπερβολικό ζήλο ή από έλλειψη πείρας και διακρίσεως! **Ο κοινός μας σκοπός ήταν ένας: Το έργον του Θεού και η δόξα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του Σωτήρος μας, Τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ημών (1Θεσσαλ.2:4),**

στον οποίον θα αποδώσουμε λόγον και όστις είναι έτοιμος να κρίνη ζώντας και νεκρούς (1Πέτ.4:5)! Ημασταν όμως βέβαιοι ότι θα μας ελευθέρωνε ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θα μας διέσωζε διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού! (2Τιμ.4:18).

Σειρά μετημφιεσμένων ευλογιών: Ασθένεια της συζύγου μου

Η σύζυγός μου Ξένια, όταν ήταν ακόμη νέα, ασθένησε βαρέως κατά το τέλος της δεκαετίας του '50 και αρχές της δεκαετίας του '60, επί 7 περίπου έτη. Αυτό συνέβη ένα χρόνο περίπου μετά από τον γάμο μας ! Υπέστη καρδιακή προσβολή. Ένας από τους λόγους ήταν ότι τρεις από τους τέσσερις γονείς μας πέθαναν σε λιγότερο από ένα χρόνο. Έμεινε στο κρεβάτι επί 7 περίπου έτη. Η κατάσταση της υγείας της χειροτέρευε σταθερά. Δεν υπήρχε τίποτε το ενθαρρυντικό στον ορίζοντα εκτός από ένα ορισμένο αριθμό πολυτίμων υποσχέσεων εκ του γραπτού του Λόγου που μας διατηρούσαν πνευματικώς και φυσικώς εν ζωή: **Εν τω πλήθει των αμηχανιών της καρδιάς μας, αι παρηγορίαί Του εύφραιναν την ψυχήν μας (Ψαλ.94:19).** Έτσι ζούσαμε! Η γενναιότητα της πίστεώς της απίστευτη! Ποτέ δεν παραπονεύθηκε, δεν εγόγγυσε, δεν τα έβαλε με τον Θεόν για την αρρώστια της. Τούναντίον, πήρε την απόφαση του θανάτου, προκειμένου να γίνει το θέλημα του Θεού! Αυτή η απόφασή της τιμήθηκε από τον Θεόν και της χάρισε όχι μόνον την υγεία της αλλά και τρεις όμορφες κοπελίτσες! Αυτή η πείρα, εάν περιγραφεί λεπτομερώς, θα είναι δύσκολο κανείς να την πιστεύσει! Η δοκιμασία της ασθενείας της συζύγου μου ήταν σκληρή, πολύ σκληρή, αλλά η ειρήνη, η χαρά και η αγάπη που ο Θεός είχε βάλει στην καρδιά μας είχαν καταστήσει τις δοκιμασίες υποφερτές. Βρισκόμασταν συχνά σε απορία μη γνωρίζοντας το μυστήριο των βουλών Του, αλλά ξεύραμε καλά ότι ήταν Εκείνος που είχε σχέδια αγαθά για εμάς (Εφεσ.1:9), και ότι θα έκαμνε τα πάντα να συνεργούν για το αγαθόν μας **επειδή Τον αγαπούσαμε ειλικρινώς (Ρωμ.8:28).** **Όταν ρίχνω τη ματιά μου πίσω, η καρδιά μου πλημμυρίζει από θαυμασμό και ευγνωμοσύνη για τις ευλογίες Του και για τα μονοπάτια από τα οποία ο Θεός μας οδήγησε. Μας edίδαξε για την ωφέλειά μας! Τότε, αρχίζω να αναφωνώ σαν τον Ιωσήφ τον Πατριάρχη, ότι ο Θεός μας ηύξησε πνευματικώς και υλικώς 'στη γη της θλίψεώς μας' (Γέν.41:52). Ο Θεός παρά τις σκληρές δοκιμασίες που περάσαμε μας έκαμε **«...δεσμίους της ελπίδος» (Ζαχ.9:12).****

Κατά τη διάρκεια της ασθενείας της συζύγου μου ή μάλλον κατά τελευταίον έτος της ασθενείας της, μη δυναμένη ούτε τη Γραφή της να διαβάσει με παρεκάλεσε να κάνω κάτι, ώστε να μη πλήττει μόνη της όλη την ημέρα, στο δωμάτιο του ξενοδοχείου, όπου διεμέναμε. (Διεμέναμε τότε στην Τρίπολη όπου εργαζόμουνα ως γεωπόνος στη Διεύθυνση Γεωργίας Αρκαδίας). Έκρινα, λοιπόν, σκόπιμο να της **μαγνητοφωνήσω (ηχογραφήσω) την Καινή Διαθήκη.** Για περισσότερες λεπτομέρειες και τα επακόλουθα αυτής της πρώτης μου προσπαθείας θα αναφερθώ λεπτομερέστερα κατωτέρω.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΟΡΟΣΗΜΟ: Στην υπηρεσία Του

Λίγο χρόνο μετά τη νέα μου εν Χριστώ ζωή, ο Θεός μίλησε στο βάθος της καρδιάς μου με τα λόγια που είχαν απευθυνθεί στον Ιεζεκιήλ 3.1β κατά ένα όλως ιδιαίτερο τρόπο, ο οποίος δεν μπορεί ούτε να εξηγηθί ούτε να περιγραφεί: **«... φάγε τούτον τον τόμον και ύπαγε να λαλήσης προς τον οίκον Ισραήλ».** Η πνευματική μου πρόοδος δεν άργησε πολύ να γίνει φανερή στις χριστιανικές κοινότητες των Αθηνών.

Η πρώτη αιφνιδία κλήσις για το έργο του Θεού ήλθε από έναν νεαρό αμερικανό ιεραπόστολο ο οποίος μου πρότεινε να συνεργασθούμε, προκειμένου να ιδρύσει ένα Βιβλικό Ινστιτούτο. Το αρνήθηκα διότι θα έπρεπε να εγκαταλείψω την εργασία μου στο Υπουργείο Γεωργίας και να αναλάβω κάτι που δεν μου «έλεγε» τίποτε. Μετά από λίγες εβδομάδες μου έγινε πρόταση από κάποιον άλλον ελληνοαμερικανό ποιμένα εκκλησίας να διερμηνεύω έναν αμερικανό ιεραπόστολο τις Κυριακές το πρωί και τα βράδια της Τετάρτης, ο οποίος επρόκειτο να τον αντικαταστήσει, πράγμα που εδέχθην. Μετά από ένα περίπου χρόνο, ανεχώρησε ο νέος ποιμήν για ένα περίπου χρόνο και μου ανέθεσε να αναλάβω εγώ την ευθύνη της εκκλησίας. Μετά την επάνοδό του, άρχισαν οι διάφορες εκκλησίες των Αθηνών να με καλούν ως ομιλητή, έχοντας διαπιστώσει το χάρισμα του κήρυκος και διδασκάλου της Γραφής που μου είχε δοθεί υπό του Πνεύματος του Αγίου. Εγώ δεν ήμουν θεολόγος! Ήμουν ένας απλός γεωπόνος! Στην αρχή φάνηκε ότι οι άνθρωποι με εκάλεσαν στο έργο του Θεού, απλώς για τους εξυπηρετήσω, αλλά αργότερα διεπίστωσα ότι ο Θεός μου το ενεπιστεύθη! Οι εκκλησίες μου ανέθεσαν την ευθύνη και μου έδωσαν το προνόμιο να κηρύττω τον Λόγον του Θεού ως έναν από τους τακτικούς εργάτες των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών της Ελλάδος για περισσότερα από δεκαπέντε περίπου έτη.

Δεδομένου ότι το πνεύμα μου ήταν πάντοτε ανοικτό προς τον Λόγον του Θεού αλλά ‘ανεκτικό’ προς τις διάφορες «δογματικές αποχρώσεις», ένας ορισμένος αριθμός άλλων Εκκλησιών διαφόρων αποχρώσεων, όπως οι Πεντηκοστιανές και οι Πρεσβυτερικές, θέλησαν να με χρησιμοποιήσουν ως ένα των ομιλητών τους. Καθ’όλην αυτήν την περίοδο είδα ανθρώπους να επιστρέφουν στον Χριστόν και άλλοι να οικοδομούνται.

Η πνευματική αυτή διακονία μου διεκόπη τον Σεπτέμβριο του 1976, όταν η Κυβέρνηση όλως αιφνιδίως με τοποθέτησε στις Βρυξέλλες ως τον γεωργικόν σύμβουλον στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία και μου έδωσε την ιδιότητα του διπλωμάτη για τις διαπραγματεύσεις εντάξεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες!

Θεωρώ αναγκαίον να αναφέρω απλώς προς δόξαν Θεού εκείνο που με τη χάρη Του Εκείνος έκανε στην επαγγελματική μου καριέρα πριν η Κυβέρνηση με αποστείλει στις Βρυξέλλες το έτος 1976! Τα πρώτα δέκα χρόνια της επαγγελματικής μου ζωής τα πέρασα στην επαρχία στους νομούς Βοιωτίας, Πρεβέζης και Αρκαδίας. Απ’όπου και αν περνούσα δεν έπαυα να ευαγγελίζομαι μικρούς και μεγάλους, επισήμους και ανεπισήμους. Έγινα στόχος των ιερέων, των δασκάλων και της αστυνομίας. Στη Θήβα με πέρασαν από δίκη για ‘προσηλυτισμό’ αλλά αθώωθηκα. Εσηματίστη, όμως, ολόκληρος φάκελος εις βάρος μου στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας. Το περίεργο αλλά και θαυμαστό είναι ότι παρά τα εις βάρος μου στοιχεία για τάχα ‘προσηλυτισμό’ πέρασα από μετεκπαίδευση στην Ιταλία και Γαλλία σε θέματα γεωργικής οικονομίας και περιφερειακής αναπτύξεως. Ο Θεός είχε διαλέξει για μένα μια ειδικότητα που θα με προετοίμαζε για την περαιτέρω σταδιοδρομία μου!

Λίγο μετά την επιστροφή μου από τις μεταπτυχιακές σπουδές μου μετεφέρθη στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας και ο Θεός με έκανε, χωρίς καμία ανάμιξι εκ μέρους μου, ένα άνθρωπο κλειδί του Υπουργείου Γεωργίας επί δύο περίπου δεκαετίες: Με έκανε προϊστάμενο του Τμήματος Γεωργικής Πολιτικής και Επενδύσεων και μου προσέθεσε, εμμέσως, και το Τμήμα των Διεθνών σχέσεων

για τη συνεργασία μου με τους διεθνείς Οργανισμούς FAO, OCDE, World Bank (IBRD), κ.λπ. Αργότερα, εξελέγη, **ΕΝ ΑΓΝΟΙΑ ΜΟΥ**, μεταξύ των επτά γενικών συμβούλων του NATO στον τομέα της Γεωργίας. Μετά, και ανεξάρτητα από τον ορισμό μου ως συμβούλου στο NATO, με μετέφεραν, σχεδόν δια της βίας, στις Βρυξέλλες, όπου και συνέβαλα ενεργώς στις διαπραγματεύσεις εντάξεως της χώρας μου στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες για περισσότερο από πέντε χρόνια. Ολα αυτά τα πράγματα που συνέβησαν υπέρ εμού στη ζωή μου δεν υπήρξαν αποτέλεσμα ιδικών μου προσπαθειών, φιλοδοξιών ή δικών μου πολιτικών μέσων. **Ποτέ** δεν εξήτησα τη βοήθεια των πολιτικών ή άλλων προσώπων εν εξουσία. **Ήταν απλώς ο άνεμος που ο Θεός φυσούσε στα πανιά της βαρκούλας μου και την έκανε να προχωρά...**

Κατά τη διάρκεια της πενταετούς παραμονής μου στις Βρυξέλλες συμμετείχα ενεργώς στην εβδομαδιαία ώρα συμπροσευχής στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά την αυτήν περίοδο κάποιος Αμερικανός εν Χριστώ αδελφός, μου προσέφερε την Καινή Διαθήκη στην αγγλική σε δισκέτες. Αυτό το «δώρο», πυροδότησε μέσα μου τη σφοδρά επιθυμία να κάνω την ίδια εργασία και στην ελληνική για όλη την Αγία Γραφή, όπερ και επραγματοποιήθη. (Θα αναφερθώ στο σημείο αυτό κατωτέρω με περισσότερες λεπτομέρειες.)

Μετά τη γαλήνη η θύελλα

Με την αλλαγή της Κυβερνήσεως, το 1981, όταν ήλθε ο Υπουργός Γεωργίας για να συμμετάσχει στο πρώτο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας, με επεσκέφθη στο Γραφείο μου και μου είπε ότι ήταν καλά πληροφορημένοι ότι δεν ευρισκόμουν στις Βρυξέλλες με πολιτικά μέσα αλλά ότι ήθελε να επιστρέψω στην Αθήνα για να τους βοηθήσω λόγω της εμπειρίας μου! Θα μου έδιδε την καλύτερη Διεύθυνση! Τον ευχαρίστησα και του εξήτησα, όπως ήταν **νόμιμο και λογικό** να επιστρέψω στην Ελλάδα μετά από δύο τρεις μήνες για προλάβω να ξενοικιάσω το σπίτι όπου κατοικούσα και να έχω χρόνο να προετοιμάσω τη μετακόμισή μου για την Αθήνα. Εν τω μεταξύ θα τελείωναν τα τρία παιδιά μου το σχολικό έτος τους στο ευρωπαϊκό σχολείο. Το αίτημα μου το βρήκε λογικό και νόμιμο και συνεφώνησε.

Όμως, μετά από μία εβδομάδα έλαβα επιστολή να επιστρέψω αμέσως στην Αθήνα!!! Πώς να ξενοικιάσω το σπίτι χωρίς προειδοποίηση, τί θα γινόταν η εγγύηση που είχα καταβάλει για το διαμέρισμα και πάνω απ'όλα πώς να κόψω τα παιδιά μου περί το τέλος του σχολικού έτους; Τότε γύρισε η σύζυγός μου και μου είπε: ««*Ο Διάβολος σε διώχνει από εδώ. **Εδώ** πρέπει να μείνουμε και **εδώ** θα νικήσουμε!*» Ο λόγος της αυτός της πίστεως άγγιξε την καρδιά μου! **Τελικώς**, η θέση μας αυτή μας οδήγησε σε άνευ προηγουμένου νίκη **σε όλους τους τομείς**.

Εγώ μεν γύρισα στην Ελλάδα, διότι έτσι έπρεπε, η δε οικογένειά μου έμεινε εδώ στις Βρυξέλλες για τη συνέχιση των σπουδών των παιδιών μας. Υπομείναμε, επί τρία και μισό χρόνια, εγώ μεν ταπεινωτικούς διωγμούς, η δε οικογένειά μου πτωχεία απεριγράπτη. Πολύ συχνά δεν είχε τη δυνατότητα ούτε σκέτο ψωμί να αγοράσει! Αλλά **εδώ νικήσαμε...** Το μαχητικό της πνεύμα υπέρ της αληθείας και η πνευματική της διάκριση και διορατικότητα ήταν πραγματικά άξιες θαυμασμού!

Πράγματι, μετετέθη στην Αθήνα, και αντί να με τοποθετήσουν, όπως έπρεπε και υποσχέθηκε ο ίδιος ο Υπουργός σε θέση Διευθυντού, με τοποθέτησαν προϊστάμενο του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων παρ'όλον ότι ήξευρε ότι δεν υπήρξα ποτέ πολιτικοποιημένος! Εζήτησε ο Υπουργός, μέσω υφισταμένης μου, οι αποφάσεις του Τμήματός μου να λαμβάνονται κατά τρόπον πλειοψηφικών! Εγώ ως

προϊστάμενος Τμήματος δεν έπρεπε παρά να εκτελώ τις αποφάσεις των συνεργατών μου ως εάν οι υφιστάμενοί μου ήταν Βουλή, και θα απεφάσιζαν κατά πλειοψηφία αντί εμού! Βεβαίως, αυτό ήταν κάτι που δεν μπορούσα να δεχθώ! Δεν μπορούσαν να με κάνουν ένα πιόνι τους γιατί ήξευραν ότι μπορούσα να βλέπω τα ψέματα και τις «παρανομίες» τους.

Παρά το μένος τους εναντίον μου με απέστειλαν να διεκδικήσω την επανεκλογή της Ελλάδος στα πλαίσια του FAO στη Ρώμη **αν και δεν είχε τέτοιο δικαίωμα επανεκλογής!** Η ομιλία μου, η οποία μάλιστα άρχιζε με εδάφιο της Γραφής πολύ κατάλληλο για εκείνη τη διεθνή διάσκεψη, ως και οι σοβαρές και φιλικές σχέσεις που είχα με πολλούς από τους συμμετέχοντες σ' αυτή τη διάσκεψη από τις παλαιότερες σχέσεις μου με τους Διεθνείς Οργανισμούς έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα! Η ομιλία μου κατεχειροκροτήθη η δε Ελλάς **επανεξέλεγχ!** Έτσι η νέα Κυβέρνηση μπορούσε να καυχάται! Παρά ταύτα, η νέα Κυβέρνηση συνέχισε τούς σκληρούς και ταπεινωτικούς υπηρεσιακούς διωγμούς μου επί τρία και μισό έτη. Περί το τέλος αυτής της περιόδου, ήθελαν με στείλουν στα βόρεια σύνορα της Ελλάδος να κάνω γεωργοοικονομικές μελέτες! Τελικώς, μη δυνάμενος πλέον να εργασθώ υπό την εν λόγω Κυβέρνηση για λόγους χριστιανικής συνειδήσεως και απλής επαγγελματικής αξιοπρεπείας αποφάσισα να παραιτηθώ, έστω και με **μειωμένη και υποτιμημένη σύνταξη**. Έδωσα την παραίτησή μου και επέστρεψα στο Βέλγιο, στην οικογένειά μου.

Ο Θεός όμως υπήρξε **πάλιν αγαθός** προς εμέ. Κατά την επιστροφή μου στις Βρυξέλλες η Επιτροπή μού προσέφερε εργασία επί συμβάσει. Στην αρχή ως σύμβουλον και μετά ως υπάλληλον λόγω της εκτιμήσεως του προσώπου μου. **Πίσω από όλα αυτά, στην πραγματικότητα, ήταν η εύνοια του Θεού!** Κατά τη διάρκεια των τρισήμισυ ετών που ήμουν στην Ελλάδα ο μισθός μου εμειώθη λόγω υποτιμήσεως της δραχμής και καταχρεώθηκα για να συντηρήσω την οικογένειά μου. Χάρη σ' αυτήν την προσωρινή εργασία στις Βρυξέλλες μπόρεσα με πολύ μεγάλη δυσκολία να ξεπληρώσω τους ιδιώτες δανειστές μου και το κεφάλαιο που ώφειλα στην Τράπεζα. Η Τράπεζα – **απίστευτο αλλά αληθινό** – μου έστειλε μια επιστολή με την οποία με ευχαριστούσε για τις τεράστιες προσπάθειες που είχα κάνει, προκειμένου ξεπληρώσω το χρέος μου με **πιστότητα**. **Με την ίδια επιστολή με απελευθέρωσε από την υποχρέωση να καταβάλω τους τόκους που υπερέβαιναν τις εκατόν χιλιάδες βέλγικα φράγκα!** Ο Θεός παρενέβη με ποικίλους άλλους τρόπους κατ' αυτήν την περίοδο αλλά που δεν κρίνω αναγκαίον να περιγράψω εδώ.

Ίσως μάλιστα κάποιος θα μπορούσε να ειπεί: Τί σχέση έχει η πνευματική μου μαρτυρία με τις υπηρεσιακές μου περιπέτειες; Και όμως! Έτσι ενήργησε ο Θεός και εδοξάσθη το όνομά Του. Αγιάσθηκε το όνομά Του στην καρδιά μας και τιμήθηκε στο περιβάλλον μας.

Πριν κλείσω την περιγραφή των υπηρεσιακών μου περιπετειών, υπάρχει ένα ακόμη σημείο το οποίο όμως θεωρώ **απολύτως αναγκαίο και θαυμαστό** να μοιρασθώ μαζί σας προς δόξαν Θεού: Μια μέρα, καθώς περπατούσα στο δρόμο κοντά στο γραφείο μου στις Βρυξέλλες, σκεπτόμουν την επικείμενη αποχώρησή μου από την προσωρινή μου εργασία από την Υπηρεσία στην οποίαν εργαζόμουν. Θα συνοδευόταν από μια μικρή αποζημίωση και ένα επίδομα ανεργίας για δύο έτη, πράγμα που θα εσήμαινε ένα νέο οικονομικό αδιέξοδο για την οικογένειά μου. Η αρμοδία Υπηρεσία με είχε επανειλημμένως ενημερώσει ότι, παρά το γεγονός ότι είχα συνολικώς εργασθεί επί 10 έτη, δεν είχα δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως διότι κατά τα

πρώτα πέντε χρόνια δεν κατέβαλα εισφορές. Ύψωσα τα μάτια μου προς τον ουρανό και είπα στον Κύριον:

«Κύριε Θεέ μου, πως θα επιζήσει η οικογένειά μου και πού; Εάν μου έδιδε η Επιτροπή μια μικρή μόνον σύνταξη, ώστε να προστεθεί στη μειωμένη και υποτιμημένη σύνταξη της Ελλάδος, ίσως να μπορούσαμε... Εσύ όμως ξέρεις τί κάνεις! Το θέλημά Σου ας γίνει!»

Μετά από λίγους μήνες ετοίμασα όλα τα σχετικά δικαιολογητικά για το Ταμείο Ανεργίας και πήγα και τα κατέθεσα στην αρμοδία Υπηρεσία. Ο αρμόδιος υπάλληλος άρχισε να τα εξετάζει λεπτομερώς για να ιδεί εάν είναι κατά πάντα εν τάξει και ανεφώνησε: «Μα εσείς δικαιούσθε συντάξεως!» Τότε γύρισα και του είπα: «Μα εσείς δεν μου λέγατε επί τρία χρόνια ότι δεν έχω δικαίωμα;» Και απαντά: «Ναι, αλλά δεν ήξευρα ότι είσθε άνω των 60 ετών! Δικαιούσθε το 10% του μισθού που πέρνατε...» Πήρα πίσω τα χαρτιά μου για να επιστρέψω στο Γραφείο μου. Από τα μάτια μου έτρεχαν συνεχώς δάκρυα! Δάκρυα, όχι για τη μικρή σύνταξη του 10% αλλά από ευγνωμοσύνη προς τον ουράνιο Πατέρα μου που ήξευρε την ανάγκη μου και είχε εισακούσει την προσευχή μου!

Και ως εάν αυτό δεν ήταν αρκετό, μετά από ένα χρόνο, ενώ έπαιρνα συγχρόνως τις δύο συντάξεις τόσον από την Επιτροπή όσον και από την Ελλάδα, μού υπέδειξαν ότι θα ήταν καλό για μένα ως σχετικώς υψηλόβαθμον υπάλληλον να ζητήσω τη συγχώνευση των δύο μικρών συνταξεών μου. Ένα χρόνο μετά ενεκρίθη η συγχώνευση της συντάξεώς μου υπό της αρμοδίας Ελληνικής Υπηρεσίας. Εκλήθην τότε υπό της αρμοδίας Υπηρεσίας της Επιτροπής για να μου παρουσιάσουν τους οικονομικούς όρους αυτής της συγχωνεύσεως. Ο αρμόδιος υπάλληλος μου είπε ότι εάν δεχθώ τη συγχώνευση τότε η σύνταξή μου θα ανέλθη αυτομάτως στο μέγιστον επιτρεπόμενον δηλαδή στο 70% του τελευταίου μου μισθού μου στη Commission και θα συνοδευόταν από ένα πλήθος άλλων προνομίων, ορισμένα εξ αυτών αναδρομικώς! Όταν μου το ανακοίνωσαν ήμουν με τη κόρη μου τη Λυδία για να έχω τη γνώμη της. Κοιταχθήκαμε έκπληκτοι και σιωπηλοί! Ζήτησα από τον υπάλληλο της Επιτροπής να μου το επαναλάβει για δεύτερη φορά και του απήντησα ότι το δέχομαι... Ήμουν βουβός από την έκπληξη και τον θαυμασμό για τα σχέδια του Θεού!

Όταν βγήκαμε έξω, ενώ περπατούσαμε δεν έτριβα τα χέρια μου για τα χρήματα που θα έπαιρνα αλλά έκλαιγα με αναφυλλητά από ευγνωμοσύνη στον Ουράνιο Πατέρα μου για την πιστότητά Του... **Οι έλληνες πολιτικοί μεν 'εβουλεύθησαν κακόν εναντίον μου, ο δε Θεός εβουλεύθη να μεταστρέψη τούτο εις καλόν δια να γίνη ως την σήμερον'...** (Γέν.50:20). **Το «αύριό» μου όπως και το «χθες» ανήκουν σ'Εκείνον και είναι εξ ίσου εξασφαλισμένα! ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΑΝΕΦΕΡΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΕΣ ΜΟΥ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ!**

Ποτέ δεν έβαλα τα χέρια μου, ποτέ δεν μερίμνησα για να αποκτήσω αγαθά και δόξα, αν και πάντοτε χαίρομαι όταν το καλό όνομα συνοδεύει τη ζωή μου και την εν Χριστώ μαρτυρία μου. **Ποτέ δεν αγάπησα το χρήμα.** Εργάσθηκα με πιστότητα και υπομονή από όπου κι'αν πέρασα! **Αγάπησα την αλήθεια,** γι'αυτό και εδιώχθην από ορισμένους πολιτικούς, από ορισμένες εκκλησίες και από ορισμένες θρησκευτικές οργανώσεις, αν και τις υπηρέτησα με άκρα πιστότητα! Ο Θεός έκλεινε τις πόρτες και ο Θεός τις άνοιγε! (Αποκ.3:8).

Θα μου πείτε ότι καυχώμαι... **Ναι! Καυχώμαι! Ναι, καυχώμαι με βαθυτάτη ταπεινοφροσύνη εν Κυρίω:** Δεν είπα ποτέ ότι έσωσα τον εαυτόν μου αλλά ότι **ΕΚΕΙΝΟΣ** με έσωσε! Δεν είπα ποτέ ότι κατόρθωσα ή επέτυχα κάτι στη ζωή μου αλλά ότι **ΕΚΕΙΝΟΣ** τα πέτυχε όλα για μένα! Πολλοί μου λέγανε και μου λένε ότι είμαι άνθρωπος δυνατός αλλά εγώ ήξευρα και ξεύρω ότι ήμουν και είμαι κατά βάθος άνθρωπος αδύνατος, εύκολο θύμα πανούργων εκμεταλλευτών λόγω του συναισθηματικού μου χαρακτήρος! Μια μέρα ο Κύριος μου μού το είπε, **ΕΚΕΙΝΟΣ** μου το βεβαίωσε, ότι έχω «**μικράν δύναμιν**»! Ναι, αλλά ήμουν και πολύ δυνατός με τον λόγον Του και με τη δύναμή Του. **Με την ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΥ! «Ούτω λέγει Κύριος· Ας μη καυχάται ο σοφός εις την σοφίαν αυτού, και ας μη καυχάται ο δυνατός εις την δύναμιν αυτού, ας μη καυχάται ο πλούσιος εις τον πλούτον αυτού· αλλ' ο καυχώμενος ας καυχάται εις τούτο, ότι εννοεί και γνωρίζει εμέ, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο ποιών έλεος, κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γής· επειδή εις ταύτα εναρεστούμαι, λέγει Κύριος»** (Ιερ.9:23-24).

Εάν ποτέ ήθελα να καυχηθώ προσωπικώς σε κάτι αυτό θα ήταν, όταν στις ώρες της κρίσεως **έκανα καλές εκλογές ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΤΟΥ! Δύσκολες και οδυνηρές αποφάσεις!**

Ιστορικών και λόγοι δημιουργίας της ιστοσελίδος

Τώρα, θα ήθελα να παραθέσω περιληπτικώς το ιστορικόν πλαίσιον των εργασιών μου και τους λόγους της προσφάτου δημιουργίας της ιστοσελίδος μου. Πράγματι, αισθανόμουν έντονα την ανάγκη δημιουργίας της! Πολλοί ήσαν εκείνοι που απλώς με ρωτούσαν εάν έχω κάποια ιστοσελίδα. Ορισμένοι, επειδή εκτιμούσαν τις εργασίες μου και με αγαπούσαν, με παρότρυναν επανειλημμένως και επιμόνως να δημιουργήσω τόσον για μένα, προκειμένου να διασώσω τα πνευματικά μηνύματα και τις μελέτες μου, όσον και για την ωφέλεια του κοινού. Ιδού το ιστορικό πλαίσιο της:

Η γένεσις της αναγνωσμένης έκδοσης της Αγίας Γραφής:

Ως προανέφερα, η σύζυγός μου Ξένια, όταν ήταν ακόμη νέα, ασθένησε βαρέως κατά το τέλος της δεκαετίας του '50 και αρχές της δεκαετίας του '60, επί 7 περίπου έτη. Μη δυναμένη ούτε τη Γραφή της να διαβάσει με παρεκάλεσε να κάνω κάτι, ώστε να μη πλήττει μόνη της όλη την ημέρα, στο δωμάτιο του ξενοδοχείου, όπου διεμέναμε. (Διεμέναμε τότε στην Τρίπολη όπου εργαζόμουν ως γεωπόνος στη Διεύθυνση Γεωργίας Αρκαδίας). Έκρινα, λοιπόν, σκόπιμο να της μαγνητοφωνήσω (ηχογραφήσω) την Καινή Διαθήκη. Δυστυχώς, η ηχογράφηση δεν ήταν καλής ποιότητος διότι έγινε μέσα σε ένα πολύ μικρό και ακατάλληλο χώρο του ξενοδοχείου!

Αργότερα, όταν μετετέθην στην Αθήνα, στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας, διεμέναμε σ'ένα σχετικώς ήσυχο διαμέρισμα. Τότε, επανεκίνησα τη μαγνητοφώνηση ολοκλήρου της Αγίας Γραφής της Ελληνικής Βιβλικής Εταιρίας (την έκδοση Βάμβα). Η εργασία αυτή διήρκεσε περί τα τριάμισα έτη με δύο ώρες καθημερινής εργασίας, τα ξημερώματα, πριν αναχωρήσω για το Γραφείο μου. Εχρησιμοποιείτο μόνον από την οικογένειά μας. Όταν, με την πάροδο του χρόνου, διεπίστωνα ότι επρόκειτο για μια πολύ καλή μαγνητοφώνηση, σχεδόν επαγγελματική, θέλησα να τη θέσω, **δωρεάν** στη διάθεση του κοινού. Εις μάτην! Καμία ανταπόκριση! Βλέποντας το αδιέξοδο και την έλλειψη ανταποκρίσεως εκ μέρους του κοινού, έκρινα σκόπιμο να συνεργασθώ με κάποιον αμερικανικόν εκδοτικόν οίκον. Υπήρχαν όμως και εκεί πολλά εμπόδια και εγκατέλειψα εκ νέου την προσπάθεια. Έτσι κατά τη δεκαετία του '90, μετά από πολλές δοκιμές και προσπάθειες, μπόρεσα να μετατρέψω τις 10 μαγνητοταινίες των 1800 ποδών σε 76

κασσέττες ήχου, πράγμα που θα μπορούσε να δώσει νέα πνοή ζωής στο έργο αυτό... Δυστυχώς, και αυτή νέα προσπάθεια έμεινε επί αρκετά ακόμη έτη αναξιποίητη.

Η γραπτή έκδοση της Αγίας Γραφής:

Εν τω μεταξύ, κάποιος Αμερικανός εν Χριστώ αδελφός, μου προσέφερε περί το τέλος της δεκαετίας του '80 την Καινή Διαθήκη στην αγγλική σε δισκέττες, ως προανέφερα. Αυτό το «δώρο», πυροδότησε μέσα μου τη σφοδρά επιθυμία να κάνω την ίδια εργασία και στην ελληνική για όλη την Αγία Γραφή. Πήγα, λοιπόν, στη Βουδαπέστη, στην Ουγγαρία, (γιατί μόνον εκεί υπήρχε, εκείνα τα χρόνια) και αγόρασα το σχετικό πρόγραμμα OCR για την ελληνική γλώσσα και άρχισα την εργασία της μετατροπής της Αγίας Γραφής αλλά και σε συνεργασία με την «Online Bible», Canada. Η εργασία αυτή διήρκεσε συνολικώς περί τα τέσσερα έτη. Εάν δεν είχα την πολύτιμη βοήθεια του Θανάση Καραμπάση, γιού του αδελφού και παιδικού φίλου μου Γιώργου Καραμπάση, το έργο τούτο δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Ετοίμασα τρεις εκδόσεις: Την Πολυτονική (MGreek), τη Μονοτονική (MGreekM) και την άνευ τόνων (MGreekU). Αυτή η εργασία αφορούσε τις εκδόσεις της Βίβλου στην Ελληνική.

Οι ηχητικές εκδόσεις CD---DVD της Αγίας Γραφής:

Σε ένα ταξίδι μου στη Θεσσαλονίκη, το 2003, για να επισκεφθώ τον παιδικό μου φίλο και τη σύζυγό του Σοφία, συνήντησα τον Άγγελο Μαργαρίτη, εγγονόν του φίλου μου. Ο Άγγελος, πληροφορηθείς το πρόβλημά μου ή μάλλον τη σφοδρά επιθυμία μου να μοιραστώ την ηχογραφημένη εργασία επί της Αγίας Γραφής **δωρεάν** προς πάντα ενδιαφερόμενον, προθυμοποιήθηκε να μετατρέψει τις 76 κασσέτες μου σε CD ή μάλλον σε CDmp3! Τους δίσκους που παρήγαγε **με δικά του έξοδα** τους διένειμε **δωρεάν** κατά εκατοντάδες!

Μετά, τους μετέτρεψε σε DVD. Εν συνεχεία, χρησιμοποίησε τη γραπτή μονοτονική έκδοση, προκειμένου να προσθέσει σε κάθε γραμμένο εδάφιο το αντίστοιχο μαγνητοφωνημένο εδάφιο από τη μαγνητοφωνημένη έκδοσή μου, και να πλαισιώσει την κάθε σελίδα με ωραιότατες εικόνες, επιτυγχάνοντας έτσι, τη δημιουργία ενός video. Κεφάλαιο προς κεφάλαιο, εδάφιο προς εδάφιο και σελίδα προς σελίδα, όλα αριθμημένα. Σε όλες σχεδόν αυτές τις προσπάθειές του βοηθήθηκε από τον θείον του Θανάση Καραμπάση, ο οποίος είναι ειδικός στην πληροφορική. Τέλος, με ατελείωτες ώρες εργασίας και κόπο αλλά και υπό δυσμενεστάτας οικονομικής συνθήκας, παρήγαγε επί τη βάσει των εν λόγω DVD και την έκδοση www.GodTube.gr (video). (Η έκδοση αυτή παρουσιάζει κάτι ηχητικά μικροελαττώματα στο τέλος των κεφαλαίων, τα οποία εν καιρώ θα διορθωθούν). Με τη χάρη του Θεού παρήγαγε μια θαυμάσια εργασία και μάλιστα αδαπάνως για μένα. Οι δίσκοι CDmp3 και τα δύο DVD όλης της Γραφής παρέχουν τη δυνατότητα να ακούς, να βλέπεις και να απολαμβάνεις ωραίες εικόνες, με δυνατότητα επιλογής του κάθε βιβλίου ή κεφαλαίου.

Αυτές οι εκδόσεις της Αγίας Γραφής ως και ορισμένες άλλες τροποποιημένες εκδόσεις όπως του SPOREAS.gr και του Newlife4you, βασιζόμενες στην μαγνητοφώνησή μου, έχουν συμπεριληφθεί στην ιστοσελίδα μου. Η κάθε μία από αυτές έχει τα δικά της **πολύτιμα χαρακτηριστικά**. Όποιος θέλει μπορεί να βρει τις διαφορές στη λειτουργία τους. Όλες εμφανίζονται κάτω από τους τίτλους **THE BIBLE IN GREEK** and **THE GREEK BIBLE IN VIDEO**. Εκείνο που ενδιαφέρει είναι ο λόγος του Κυρίου να τρέχει και να δοξάζεται (2Θεσσαλ.3:1)!

Τους είμαι και θα τους είμαι πάντοτε ευγνώμων! Έτσι διεπίστωσα μετά χαράς ότι μετά από σαράντα (40) περίπου χρόνια (!), η γραπτή έκδοση της Γραφής συνδυασμένη με την ηχογραφημένη, αξιοποιήθηκαν και από ορισμένες χριστιανικές οργανώσεις με **ωραιότατους και πρακτικούς τρόπους παρουσιάσεως!**

Έχυσα πολλά δάκρυα χαράς και ευγνωμοσύνης προς τον Θεόν γιατί μετά από 40 περίπου χρόνια αυτές οι εργασίες, άρχισαν να συμβάλουν στη διάδοση του λόγου του Κυρίου και ο λόγος Του να τρέχει και να δοξάζεται δια του Ιντερνέτ στα πέρατα της οικουμένης!!! Ναι, στα πέρατα της οικουμένης! **Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν αλλά τα λόγια του Κυρίου Ιησού Χριστού ποτέ δεν θα παρέλθουν** (Ματ.24:35)!

Τέλος, κρίνω αναγκαίο να προσθέσω ότι ο εν Χριστώ αδελφός Κώστας Στεργίου συμπεριέλαβε και την πολυτονική έκδοση μαζί με την μονοτονική, την οποία είχε ήδη εντάξει στην έξοχη ιστοσελίδα του www.theWord.net, όπου η Αγία Γραφή προσφέρεται δωρεάν και σε πολλές άλλες γλώσσες!

Δύο λόγια για την διακονία μου μέσω Ιντερνετ

Ο Θεός μου ανέθεσε την αποστολή των πνευματικών μηνυμάτων και μελετών μου. Όταν η Κυβέρνηση με έστειλε στις Βρυξέλλες το 1976, ως τον γεωργικό σύμβουλο για την ένταξη της χώρας μου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η έντονη και πολυετής πνευματική διακονία ως κήρυξ του Ευαγγελίου που είχα στην Αθήνα μεταξύ των εκκλησιών έπαυσε. Το μόνον που μπορούσα να κάνω, ουσιαστικώς, ήταν η ενεργός δράσις μου στον τομέα της διανομής των Γραφών μέσω του συνδέσμου των Γεδεωνιτών επί 28 έτη. Η φλόγα όμως έκαιγε πάντοτε μέσα μου για ευαγγελιστικό και ιδίως εποικοδομητικό έργο που δεν είχα πλέον. Ήμουνα στο Βέλγιο, σε φιλόξενη μεν χώρα αλλά σε ξένο τόπο, άγνωστος μεταξύ αγνώστων! Έτσι με προσευχή και υπομονή και εν σιωπή περίμενα την οδηγία του Κυρίου. Ο Θεός μου άνοιξε τα μάτια για να ιδώ ότι η βαθεία μου επιθυμία μπορούσε να πραγματοποιηθεί με την αποστολή μέσω του Ιντερνέτ των πνευματικών μηνυμάτων και μελετών μου. Μερικοί αδελφοί με βοήθησαν στην αρχή να βρω αποδέκτες. Ο Θεός έβαλε τη σφραγίδα της επιδοκμασίας Του και οι επιβεβαιώσεις καταφθάνουν καθημερινώς από τους αποδέκτες αυτού του πνευματικού υλικού που χρησιμοποιείται αποτελεσματικώς και ποικιλοτρόπως.

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω εκ καρδίας τους υπευθύνους των ιστοσελίδων:

- www.GodTube.gr, (τέως :www.ZontanoNero.gr)
- www.Sporeas.gr, και
- www.Nikites.eu, δηλαδή,

Άγγελο Μαργαρίτη, Γιώργο Οικονομίδη και Τζώρτζη Κανταρτζή αντιστοίχως, για την πιστότατη συνεργασία τους, την ενθάρρυνσή τους στο έργο μου τούτο και τις θαυμάσιες βελτιωτικές τους προσπάθειες, όχι μόνον στον τομέα της Αγίας Γραφής αλλά και στη δημοσίευση όλων των πνευματικών μου μηνυμάτων, μελετών και βιβλίων της συζύγου μου. Επίσης, ο Θεός να ευλογήσει και όλους εκείνους που εργάστηκαν επί έτη με πιστότητα και από το παρασκήνιο για τις διορθώσεις των κειμένων μου. Ο Θεός να ευλογήσει το έργο Του για τη σωτηρία ψυχών και την οικοδομή των πιστών.

Κλείνοντας, θα ήθελα να προσθέσω ότι όλα αυτά οφείλονται στη δύναμη και τη χάρη του Θεού Πατέρα μας ο οποίος έδωσε τον Υιόν Του για τις αμαρτίες μας και Τον ανέστησε δια την δικαίωσιν μας. Σ'Εκείνον ανήκει ΌΛΗ η δόξα!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τώρα, μετά από τόσα πολλά χρόνια, καθώς ρίχνω τη ματιά μου πίσω στο παρελθόν για να σχηματίσω μια σαφή εικόνα του εαυτού μου και της πορείας μου εν Χριστώ, καταλήγω στα ακόλουθα συμπεράσματα:

ΤΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΔΩΡΟ: Η συγχώρηση και ο καθαρισμός των αμαρτιών μου

Η συγχώρηση των αμαρτιών μου και ο καθαρισμός μου απ' αυτές – με την έννοια **και** της απελευθερώσεως μου απ' αυτές – οφείλονται στο πολύτιμο αίμα Του Ιησού Χριστού ο οποίος με αγάπησε και παρέδωσε τον εαυτόν Του υπέρ εμού ως αιώνιο θυσία. Τούτο αποτελεί το Άλφα και το Ωμέγα της σωτηρίας μου, διότι εγώ ήμουν ανίκανος να δικαιώσω τον εαυτόν μου και πολύ περισσότερο να απελευθερωθώ από τις αδυναμίες μου ή και τα πάθη μου.

Η ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΟΞΟΣ ΗΤΤΑ: Η πλήρης παραχώρησή μου στον Θεόν

Εκείνο που απετέλεσε σταθμό της ζωής μου και για το οποίο είμαι πράγματι ευγνώμων στον Θεόν είναι η πράξη της υπακοής που μ'εβοήθησε να κάνω: Να παραχωρηθώ πλήρως στον Θεόν, όχι απλώς στα λόγια αλλά και στην πράξη. Με βοήθησε να τον εμπιστευθώ ως Εγγυητή της πνευματικής μου αναπτύξεως. Είμαι πλέον ή πεπεισμένος ότι εάν αυτή η εκλογή μου να ζω πάντοτε σε κατάσταση αγαθής συνειδήσεως δεν είχε γίνει, θα ήμουν, από πνευματικής πλευράς, μια αξιοθρήνητη ψυχή, έχουσα πάντοτε το αίσθημα ότι ζω για τον εαυτόν μου και όχι για ΕΚΕΙΝΟΝ που με εξηγόρασε και **στον Οποίον ανήκω ολοκληρωτικά.**

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ ΜΟΥ: Όλα οφείλονται στον Χριστόν: Ό,τι έχω, είμαι, κάνω και θα γίνω...

Για τίποτε δεν μπορώ να καυχηθώ. Παν ό,τι έχω, παν ό,τι είμαι και παν ό,τι κάνω οφείλεται σ' Εκείνον. Το κάθε τι το έλαβα από Εκείνον. Το μόνο πράγμα για το οποίο μπορώ να καυχηθώ – εάν μου επιτρέπεται μιά τέτοια έκφραση – είναι ορισμένες εκλογές μου (Παρ.4:23) ως π.χ. ότι δέχθηκα ό,τι μου επρότεινε και μου εξήτησε να κάνω: Να ταπεινωθώ ενώπιόν Του, να ζητήσω τη συγχώρησή μου, να παραχωρηθώ κ.λπ. Ακόμη και στις καλές μου εκλογές Εκείνος μου παρίστατο, **διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν ημίν και το θέλει και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού** (Φιλιπ.2:13). **Εγώ, προσωπικώς, άξιζα τον σταυρό και τη κόλαση.** Ιδού η αξία μου! Η λεγομένη δικαιοσύνη μου δεν είναι παρά ως ένα ρυπαρό ιμάτιο (Ησ.64:6)! Εκείνο που μετρά είναι το θαυμαστό έλεος και η χάρη του Θεού δια του πολυτίμου αίματος του Ιησού Χριστού. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ: Όλα οφείλονται στον Χριστόν: ό,τι έχω, ό,τι είμαι και ό,τι έκανα και κάνω, ως και ό,τι θα γίνω...

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΜΟΥ: Το Άγιον Πνεύμα του Θεού

Καθ' όλα τα έτη τα οποία εκύλησαν, ο Κύριος με edίδαξε για την ωφέλειά μου και με οδήγησε διά της οδού δια της οποίας έπρεπε να υπάγω (Ησ.48:17):

- Όταν ήμουν προσεκτικός στη φωνή Του και υπάκουος, με οδηγούσε διά της οδού την οποία έπρεπε να βαδίζω, και η ωφέλειά μου ήταν μεγάλη: Η ειρήνη μου ήταν σαν ποταμός και η παρρησία μου ως κύματα θαλάσσης. Τουναντίον,
- Όταν δεν ήμουν προσεκτικός ή υπάκουος, ποτέ δεν έπαυσε να θέλει να με οδηγήσει διά της οδού την οποίαν θα έπρεπε να είχα πάρει... και από την οποίαν με περνά τώρα, ξανά και ξανά, διότι δεν μπόρεσα να μάθω το μάθημα που ο ουράνιος Πατέρα μου ηθέλησε να με διδάξει στο παρελθόν. **ΕΠΙΜΕΝΕΙ! Δεν θέλει να αφήσει το έργο του ΤΟΥ ημιτελές!**

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΣΗΜΕΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ: Ο Σταυρός του Ιησού Χριστού

Κάθε φορά που μου συνέβη να χάσω τον δρόμον μου ή το θάρρος μου, ο μόνος τρόπος με τον οποίον μπορούσα να τον ξαναβρώ ήταν να στρέψω τα μάτια μου πίσω στον σταυρόν του Κυρίου μου Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον (Γαλ.6:14).

Κάθε φορά που η καρδιά μου ήτανε ταραγμένη, ο μόνος τρόπος να ξαναβρώ την ειρήνη μου και να απελευθερωθώ από τους φόβους μου ήταν να υπενθυμίζω στην καρδιά μου την πεποίθηση της τελείας αγάπης του Θεού προς εμέ, του σταθερού ελέους Του και της απολύτου δυνάμεώς Του που μου εγγυούνται προστασία και ασφάλεια. **Εάν ο Θεός τον ίδιον εαυτού Υιόν δεν εφείσθη αλλά παρέδωκε αυτόν υπέρ πάντων ημών, πως και μετ'αυτού δεν θέλει χαρίσει εις ημάς τα πάντα;** (Ρωμ.8:32). Αν τα πετεινά του ουρανού φροντίζει και βρέχει επί δικαίους και αδίκους, πόσον μάλλον δεν θα φροντίσει εμένα για τον οποίον και την ζωήν Του έδωσε και με ενέδυσσε με την δικαιοσύνη του Χριστού; (Γαλ.3:27). Κάποιος που αγαπώ και εκτιμώ πολύ μου είπε, «Έχεις πίστη!»! *Αυτός είναι ο λόγος που μπόρεσες να υποφέρεις τις επώδυνες οικογενειακές σου θλίψεις και τα βαρέα φορτία σου. Του απήντησα: «Δεν έχω (δεν κατέχω) την πίστη! Απλώς εμπιστεύομαι στον Ιησού Χριστό!»*

Η ΠΗΓΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ ΜΟΥ: Η αγαθή Κυριότης του Θεού

Ολη μου η ζωή μέχρι σήμερα υπήρξε μια επανάληψη της ακολούθου διαδικασίας: Δεν μπόρεσα ποτέ να πιάσω το τιμόνι της ζωής μου και να επιτύχω εκείνο που επιθυμούσα με τη δική μου «εξυπνάδα» και τις δικές μου δυνάμεις (Ιερ.10:23). **Ο Θεός φυσούσε στα πανιά της βαρκούλας μου**, η οποία μετεφέρετο από τον άνεμο των γεγονότων της Θείας προνοίας Του. Μου έδιδε ό,τι ήτο καλόν και ωφέλιμο αλλά πολλάκις διάφορον από ό,τι εγώ φανταζόμουν καλό για τον εαυτόν μου. Μου έδιδε, συνήθως, περισσότερο από ό,τι προσδοκούσα ή επιθυμούσα – αλλά χωρίς τις προσπάθειές μου. Δεν μπορώ να καυχηθώ για τις ευλογίες που έλαβα και απολαμβάνω. Κρατάει τα κλειδιά της ζωής μου! Όταν Εκείνος μου ανοίγει την πόρτα κανείς δεν μπορεί να μου την κλείσει, και όταν Εκείνος μου την κλείνει όλες οι προσπάθειές μου είναι μάταιες και κανείς δεν μπορεί να με βοηθήσει ή να με σώσει (Αποκ.3:8).

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΜΟΥ:

Περαίνων, θέλω να τονίσω ιδιαιτέρως ότι το έλεός Του **αφήρесе** τις αμαρτίες μου η δε χάρις Του **προσέθεσε** τη σωτηρία μου! Επί πλέον, μου έδωσε πνευματικά χαρίσματα και την εύνοιά Του που συνόδευσε και συνοδεύει τη ζωή μου, ακριβώς όπως κάνει στη ζωή κάθε πραγματικού χριστιανού!

Κάθε τι που έκανα και κάθε τι που είμαι οφείλονται στην αγάπη Του και στη θαυμαστή χάρη Του! Το γεγονός ότι συγκατένευσε να γράψει το όνομά μου στο Βιβλίο της Ζωής αποτελεί το πλέον πολύτιμον δώρον που μου έδωσε ο Θεός. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ποτέ δεν μετενόησα για την απόφασή μου να ακολουθήσω τον Ιησούν Χριστόν, τον Κύριόν μου και Θεόν μου. Αμήν! Συγκατένευσε να γράψει το όνομά μου στο βιβλίο Του όχι λόγω των καλών μου έργων, **αλλά διότι επίστευσα ειλικρινώς εις τον Ιησούν Χριστόν, Τον αγάπησα ειλικρινώς και Τον ακολούθησα με πιστότητα!**

Εάν η ζωή και η διακονία μου υπήρξαν καρποφόροι ή όχι τούτο δεν ανήκει σε μένα ούτε στους πλησίον μου να το κρίνουν αλλά στον Κύριον. Εκείνο που μετρά είναι ότι ακολούθησα πάντοτε τον Ιησούν Χριστόν με αγάπη εξ όλης καρδιάς, με ειλικρίνεια και με πιστότητα. **Εάν μου ειπεί**, «Εύγε δούλε αγαθέ και πιστέ...» αυτό θα

είναι το παν: Αυτό θα σημαίνει ότι **ως αγρείος δούλος έκανα το διατεταγμένο καθήκον μου!**

Ιωάννης ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

baltatzis@skynet.be

jean.baltatzis@gmail.com

<http://wordstaughtbythespirit.com>